

ES SAIG

ALGAIDA - NÚM. 206 - FEBRER DE 1998

EDITORIAL

LES FESTES DE SANT HONORAT

Hem viscut les festes del nostre Patró, unes festes de les quals no podem gaudir plenament els qui ens guanyam les sopes en un altre municipi. Així i tot, la valoració que en feim és altament positiva: la participació va ser notable, exemplar, tant als actes religiosos i a les danses dels nostres renovats cossiers com a la vetlada lúdicogastronòmica dels foguerons i també als actes de caire cultural. La resposta del poble ha estat modèlica i hem pogut reafirmar-nos en la idea que aquestes són les nostres autèntiques festes, tan diferents a les de Sant Jaume, que, d'altra banda, tenen una funció i una importància indiscutibles; que ningú pensí que les menysvaloram, però són una altra cosa.

Voldriem comentar breument dos dels actes que s'hi celebraren: primerament la presentació del "Llibre d'Inquisicions de la Cúria Reial de la Parròquia de Castellitx" de Gabriel Bibiloni. Com que en parlem en aquesta mateixa revista, no cal que ens hi estenem: és un llibre important per al coneixement d'un període llunyà de la nostra història, un treball acurat, científic i, alhora, intel·ligible i suggestiu per a un gran públic. El vos recomanem perquè val la pena fer l'esforç d'entrar-hi. Amb ell la Col·lecció Pere Capellà arriba al volum número 5; això significa que la col·lecció comença a prendre cos, però hem comprovat que el ritme de publicació a penes arriba a un volum anual. És evident que el nostre Ajuntament hauria d'intentar forçar la marxa fins a doblar les publicacions.

En segon lloc, vos aconsellem la lectura del Pregó de Festes de Joan Martorell que vos oferim en aquest número. La "lectura pedagògica de Sant Honorat" pot ser molt profitosa. Amb un punt d'ironia i com si no li donàs importància, en Joan ens recorda coses fonamentals. Per exemple, la lliçó per als educadors que dona Ramon Llull: "Parla d'humilitat, paciència, confiança, justícia i liberalitat. Sesse aquestes virtuts, mai no existeix relació educativa. Amb totes, podem destriar l'essència de l'educació". Com també la pregària que fa a Sant Honorat: "Que Algaida sigui una autèntica ciutat educativa, on tots els veïns siguin autèntics educadors. I que si mai s'arribàs a una crisi de relacions, a l'escola, a la família o a les institucions i particulars, seria l'hora d'evocar l'esforç, la imaginació, la generositat i l'audàcia necessàries per superar uns obstacles de convivència domèstica que, pensant en els nostres fills, són del tot irrellevants".

Són unes paraules que suscrivim íntegrament i que, fins allà on hem pogut, hem procurat seguir a la nostra revista.

La Nostra Portada: *L'entrada a Sant Honorat. Com diu en Joan Martorell al pregó de festes: "Just arribant a l'esplanada de l'ermita, pins i alzines de soques centenàries, ennegrides per mil pluges i gelades, escampen les aromes de la seva humitat".*

Bolletí de l'Obra Cultural d'Algaida

Revista Mensual D.L.P.M. 495/80

Domicili: Rei 1, Algaida

Tf: 665042/ 272576

Fax: 665679

Imprimeix: Tirrena S.A., Manacor

Tf: 555212

Dirigeix Delfi Mulet

Administra: Directiva del'Obra Cultural

Col·laboren: Victor Andreu, Biel Bibiloni, Jaume Falconer, Miquel Fiolet, Jaume Jaume, Catalina Martorell, Miquel Molleta, Antònia Maria Mulet, Joan Mulet, Pere Mulet, Victor Mulet, Xesc Oliver, Biel Sastre, Miquel Serra, Joan Trobat, Gullem Vanrell, Agrupació Fotogràfica d'Algaida

ES SAIG només es responsabilitza de l'editorial

CALAIX DE SASTRE

AUTÒPSIA O AUTOPISTA?

Jo vull una autopista. No m'enfilaré a cap arbre com aquell personatge de Fellini que cridava que volia una dona, perquè a la meua edat ja no estic per escarrinxades. No m'enfilaré a cap arbre... però jo vull una autopista. ¿Que no tenc els mateixos drets que els campaners, eh? I que els llucmajorers? ¿Per què els felanitxers podran anar a Ciutat a pas de cavallet jove, i jo, ara m'aixec, ara m'atur, com si fos una somera vella? Ben mirat, tots hi arribarem quan l'ase ja serà mort de rialles. Perquè a l'entrada, s'hi organitza cada tap que sembla que hem menjat raïm amb figues de moro. Fora berbes: ara no parlem de si anam restrets o llatins; dic que tots tenim dret a circular per la carretera com un coet. La velocitat és un dret de la vida moderna. Per tant...

Jo vull una autopista. Com que tota la nostra època funciona a base de xifres i de números, ara ens diuen que a Mallorca hi ha massa cotxes. Quasi un per a cada habitant. ¿Però, no quedam que això és signe de riquesa? ¿No diuen tots els polítics que comanden, i també algun dels altres, que en aquesta terra totes les gallines ponen ous de dos vermells? I semblen lloques estufades - les gallines no, els polítics - quan presenten les estadístiques de turistes: tants de milions, n'han vengut enguany. Els nostres i els dels turistes: massa cotxes. ¿I on els hem de fotre, si no és en unes bones carreteres, tan amples com la mar? Per això...

Jo vull una autopista. M'agraden aquests polítics que diuen que sempre hem de mirar cap endavant. I davant hi solen tenir el saldo de la llibreta. Però, tornem a la xifra d'abans. Quasi un cotxe per a cada una de les persones que vivim en aquesta terra. Fixau-vos-hi bé: "quasi" un. "Quasi"... Aquí hi ha el què de la cosa, en el "quasi". L'hem de esborrar! N'hem d'aconseguir un, sense el maleït "quasi", un cotxe per habitant! No pensem en els afortunats que ja tenim cotxe. I els qui no en tenen? Que no tenen dret a tenir-ne, eh? Fora egoïsmes: el cotxe és un signe de la civilització. En conseqüència...

Jo vull una autopista. Per fer-la, han de consumir territori, és clar. ¿I com volen que la facin, l'autopista, aquests que sempre se situen en contra del progrés? El territori és limitat, diuen, i per tant cal conservar-lo. Conservar-lo, per què? ¿Per què serveix la terra, si no és per vendre-la als alemanys o fer-s'hi una segona vivenda? O, també, per fer-hi les carreteres i autopistes que vulguem. Hem de mirar per l'economia, per la moneda. I la salut de l'economia vol moviment. Diners en circulació, que aturats al banc només serveixen per criar teranyines. Que no tenen dret a guanyar un duro aquestes empreses que fan les autopistes? Les grans obres creen riquesa per a tots. I llocs de feina. El ciment i l'asfalt són or i diamants, les joies de lluïment de la societat moderna. És per tot això que...

Jo vull una autopista. Per arribar enlloc, però molt ràpid. Per anar a can bum, però molt segur. Per robar temps al temps i perdre'l per les bardisses. Per estalviar distància i tudar essència. Per malbaratar qualitat de vida a canvi de velocitat de vida. Perquè qui fa tres, ase és. Perquè el filòsof es va equivocar: la joventut és el temps d'estudiar la saviesa; però la vellesa és el temps de no practicar-la. Per totes aquestes coses, jo vull una autopista.

En Calaix i Desastre

M'HAN DIT QUE DIUEN

Sant Honorat ja ha passat / carregat de sobrassades... Això vol dir que, a la fi, han acabat les festes i que el propòsit de molts d'algaidins de començar a "fer règim" passat festes ara ja es pot realitzar. I la festa de Sant Honorat, un sant poc conegut fora d'Algaida, pareix festa grossa per tot Mallorca: essent un dia feiner, hi havia una gentada a veure ballar els cossiers. Que, per cert, sentirem comentaris que per Sant Jaume farà 25 anys que "ressuscitaren", i sembla que ho volen celebrar de qualche manera "sonada". Com que encara falten un parell de mesos, suposam que sentirem més coses.

La revetla, és a dir, la nit dels foguerons, també va estar molt concorreguda: com cada any, fan moltes bosses de menjar, i s'acaben totes. Hi ha que dir que sempre n'hi ha que s'aprofiten i feren un parell de viatges al cotxe per deixar-hi un grapat de bosses i tornar a cercar-ne més. Convendria, l'any qui ve, controlar una mica aquest aspecte. Pel que fa als foguerons i als festers, els comentaris eren totalment favorables, sobretot quan comparaven el gran fogueró que es feia fa uns anys que no hi havia qui s'hi acostàs per torrar. Enguany la gent es va repartir per tota la plaça i podia torrar, menjar i beure ben tranquil·lament.

L'exposició de l'Obra fou un èxit de públic que desfilava i quedava embadalida davant les obres de les dues artistes. Això sí, el públic femení era el que més disfrutava de l'exposició; els homes passaven més aviat i fent pocs comentaris. El que va estranyar a bastanta gent és que l'exposició que n'Antònia de Cas Manescal feia al Moli d'en Xina no figuràs als programes de l'Ajuntament. Manca coordinació? Estam segurs que no hi ha hagut mala intenció.

Els més vells diuen -ja per acabar el tema de les festes- que un temps a Algaida la festa grossa era el dia de Sant Antoni, amb beneïdes, carrosses, gloses i molta gent, tant a beneir com a veure les beneïdes. Això s'ha perdut ja fa temps a Algaida; però ens han dit que si voleu veure unes beneïdes com les d'un temps (sense haver d'anar a Artà o Manacor) podeu pegar un bot fins a Pina i veureu com allà es manté la tradició.

Ja hem dit altres vegades que a Algaida darrerament hi ha molts actes "culturals": concerts, pregons, conferències, diapositives... I durant les festes, s'accentua. Ens han dit que a un dels concerts que es va fer a l'església hi assistí un públic un poc estrany i que es va asseure als primers bancs, com si presidissin. Això no tendria res d'anormal si no fos que, segons ens han dit, no els han vist a cap altre acte cultural d'Algaida, ni concerts ni conferències... La gent parlava de "figurera"...

Hi ha temes molt més "alegres" que els que hem tocat fins ara, i convé parlar-ne. Per exemple, el campionat de truc que, altra vegada, reuneix a Cal Dimoni quasi un centenar de persones, homes la immensa majoria, que passen un parell d'hores animades. Sabem de molts que aprofiten aquest dia per fer una bona sopada, allà mateix o en pandilla a qualche casa particular. I ja vos podeu imaginar si hi van alegres... A vegades canten "flor" sense dur-ne, o en duen i no se n'adonen. N'hi ha que troben que per l'any qui ve haurien de mirar, els organitzadors, que hi participassin un grapat d'al.lotes, o dones, que així no semblaria tan "masclista" com ara.

I una altra afició que arreplega molta gent és el teatre. El grup de teatre "M", segons ens han dit, representaren per darrera vegada "La Mort", però diuen que ja estan preparant altres coses. I, a més a més, tenim dos grups de teatre que de tant en tant surten a rotlo. Ara hem sentit notícies d'un festival de teatre que se celebrarà a Algaida amb grups de fora poble al Casal Pere Capellà. Això vol dir que a Algaida hi ha afició al teatre. I sentirem comentar que hi ha molta gent que enyora el "teatre del rector" o de l'Acció Catòlica, que a lo millor feren massa via a esbucar, ja que ara no en tenim cap, de teatre, mínimament funcional. Però, ja ho diuen, guardar-vos d'un "ja està fet", ja no té remei.

No volem acabar sense donar-vos el que pot ser una bona notícia: diuen pel poble, gent ben informada, que ara estan fent feina "ben en sèrio" en la confecció de les Normes Subsidiàries d'Algaida, Pina i Randa. Ja no en volíem tornar a parlar, però ens ho han dit tan "en sèrio" que ens ha fet ganes de dir-ho ben fort. Esperarem aconeixements.

De tant en tant sentim parlar de qualche camí que sempre havia estat públic i quan un extern, no necessàriament alemany o estranger, compra una finca que travessa el camí, el tanca, hi posa unes barreres. Ja hem dit que normalment són fets aïllats, a Algaida, que a vegades se solucionen bé per a tots, però altres és motiu de problemes. El problema és que si es tanca un camí que no es podia tancar, passat un temps, ja no hi ha remei, deixa d'esser públic.

UN SORD

FOTOGRAFIA ANTIGA

Feta per una estrangera davant Can Fred de Sa Comuna devers l'any 1956. D'esquerra a dreta: Pere Mena, Tomeu de s'Arboçar, Joan de s'Arboçar, Pep Muro, Tomeu Mariano i Sebastià Mavi. Agnollats: l'amo en Pere Perol, Miquel Lloret, Andreu Vicari i Pere Bessó.

(Fotografia cedida per na Margalida de can Perol)

L'AJUNTAMENT *informa*

Informació Municipal

PAVIMENTACIÓ DEL CAMÍ DE SA COMUNA

L'Ajuntament Plenari, a la Sessió Extraordinària celebrada el passat nou de gener, va acordar per unanimitat aprovar el plec de condicions de la subhasta de les obres de pavimentació del camí de sa Comuna. Recordar-vos que el cost d'aquest projecte és de 9.750.000 PTA de les quals un 30% és a compte de l'Ajuntament, la resta ho subvenciona el Govern Balear.

ADJUDICACIÓ OBRES PISTA POLISPORTIVA DE SES ESCOLES

El passat 26 de gener es varen adjudicar les obres de la pista polisportiva de ses Escoles a l'empresa Pavimentos Quimipress Baleares S.L., l'única que es va presentar a licitació, per un valor de 8.275.000 PTA.

MOCIONS PRESENTADES PEL REGIDOR SR. JOSEP LLOMPART

El Sr. Llompart en representació del grup polític Independents de Pina, Algaida i Randa-Unió Municipal, va presentar a l'Ajuntament Plenari les següents mocions:

Subvencions 1998, Regals de l'Ajuntament i Comissió d'instal·lacions esportives.

Discutides les tres mocions presentades, l'Ajuntament Plenari va acordar aprovar per unanimitat la moció referent als Regals de l'Ajuntament, per això a partir d'ara els regals que farà l'Ajuntament, sempre que sigui possible, seran productes mallorquins.

Les altres dues mocions, Subvencions 1998 i Creació d'una Comissió d'Instal·lacions Esportives, no s'aprovaren, vot en contra del Grup Socialista, abstenció del Grup Popular i del representat del P.S.M. i vot favorable del representant dels Independents de Pina, Algaida i Randa-Unió Municipal.

RECOLLIDA DE FEMS

El passat mes de gener va començar la recollida de fems per part de la nova empresa. La posada en marxa d'aquest servei ha tingut molts problemes, però sembla que es va normalitzant i hi ha bona voluntat per part de l'empresa. Malgrat això, us demanam disculpes per les molèsties que us han pogut ocasionar.

També volem informar els usuaris que, per tal d'evitar les molèsties que poden ocasionar les males olors i, també, per elementals raons d'higiene, que

Dipositeu el fems a partir de les 21'00 hores els dimecres, divendres, dissabtes i diumenges. Els dissabtes només es recolliran els fems dels contenidors.

Dipositeu el fems dins boses tancades. Si ho duis a un contenidor, deixau les boses dins el contenidor, no les deixeu fora.

Si heu de tirar ferros, mobles vells, objectes voluminosos, etc., telefonau al **64 40 04** i, el primer i tercer dijous de cada mes, passaran pel vostre domicili a recollir-los.

Si voleu més informació sobre la recollida de fems, us recordam que podeu cridar al telèfon 971 12 50 76 (Oficines Municipals de la Casa de la Vila).

CURSOS D'ADULTS

L'Ajuntament d'Algaida, conjuntament amb la Mancomunitat Pla de Mallorca, té programats els següents cursos per a adults que s'iniciaran el present mes de febrer:

Restauració de mobles

Inici: Dijous 12 de març de 1998

Finalització: 30 d'abril

Horari: Els dijous de 16'00 a 19'00 hores

Lloc de realització: Antic "Frente", al carrer Anselm Turmeda.

Inscripcions: A la Biblioteca o a les Oficines Municipals.

Places limitades. A l'hora d'adjudicar les places tendran preferència les persones que ja estan inscrites.

Punt mallorquí

Inici: Dijous 5 de febrer de 1998

Horari: A les 18'00 hores

Lloc de realització: Aules del Casal Pere Capellà.

Inscripcions: A la Biblioteca Municipal.

Curs de Ceràmica a Randa

Inici: Dissabte dia 7 de febrer de 1998

Durada: 15 sessions

Horari: Dissabtes de 16'30 a 18'30 hores

Lloc: Rectoria de Randa

Inscripcions: Biblioteca Municipal

Divendres Algaidins

Continuant amb el cicle de conferències **Divendres Algaidins, Històries i Coses d'Algaida**, el proper divendres dia 27 de febrer, a les 21'30 hores, Antoni Marimon ens parlarà dels *Soldats algaidins a les guerres de Cuba i Filipines. Memòria d'un Centenari*. L'acte tindrà lloc a l'Auditori del Casal Pere Capellà i compta amb la col.laboració de Diari de Balears i Tитоieta Ràdio.

Cinema: Flash-Back

Una mirada en *flash-back* és l'objectiu del cicle de cinema que ha organitzat l'Obra Social de "Sa Nostra" amb la col.laboració de l'Ajuntament d'Algaida i que s'iniciarà a Algaida la segona setmana del mes de febrer.

El cicle constarà de vuit pel·lícules, quatre del període mut i quatre del sonor, totes elles significatives dins l'evolució del llenguatge cinematogràfic, que per un aspecte o per un altre, han significat un pas remarcable dins la història del cinema.

El programa és el següent:

Dijous dia 12 de febrer
El gabinete del Dr. Galigari.
Wiene.

Dijous 19 de febrer
El circo.
Charles Chaplin

Dijous 26 de febrer
El acorazado Potemkin.
Eisenstein

Dijous 5 de març
El nacimiento de una nación.
Griffith

Dijous 12 de març
El delator.
John Ford

Dijous 19 de març
El tercer hombre.
Carol Reed

Dijous 26 de març
El processo.
Orson Welles

Dijous 2 d'abril
La diligencia.
John Ford

Les projeccions s'iniciaran a les 21'00 hores a l'Auditori del Casal Pere Capellà d'Algaida. L'entrada és gratuïta.

IX RUA D'ALGAIDA 1998

Bases

Amb motiu de la celebració de la *IX Rua d'Algaida 1998*, que tindrà lloc dissabte dia 21 de febrer a les 17'00 hores, l'Ajuntament d'Algaida organitza el **CONCURS DE COMPARSES** que es registrarà amb les següents bases:

- I. S'entendrà que un grup de disfressats formen una comparsa quan aquest tenguin un mínim de 5 components.
- II. Totes les comparses que duguin una carrossa relacionada amb el tema del seu disfrès, tendran un premi complementari.

III. Les comparses han d'assenyalar, a l'hora de la inscripció, el títol d'una cançó (que pot estar relacionada amb el tema del disfress) que es posarà en el moment d'anar a recollir el premi. Les comparses, si volen, poden preparar una escenificació de la cançó. Tendran 1 minut de temps per escenificar-la. Si qualche comparsa ho vol fer més llarg, han d'avisar a l'organització.

Premis

Cada comparsa, pel fet de participar, tindrà un premi en efectiu de 5.000 PTA. Les comparses que superin el nombre mínim de components, veuran augmentat el seu premi. Així, també, les comparses que duguin una carrossa.

S'estableixen els següents premis especials:

- 1r. Premi a la millor comparsa.
- 2n. Premi a la millor carrossa.
- 3r. Premi a la millor coreografia o escenificació de la cançó triada.

Inscripció

A la inscripció s'ha de detallar:

1. El nom de la comparsa.

2. El tema del disfress.
3. El número exacte de components.
4. Si la comparsa anirà acompanyada d'una carrossa.
5. El nom de la cançó escollida per a l'entrega de premis.
6. Si escenificaran o ballaran la cançó escollida.
7. Nom i número de telèfon de la persona que figurí com a responsable.

Termini d'inscripció

Fins dimecres dia 18 de febrer de 1998 a les 13'00 hores.

Lloc d'inscripció

Oficines Municipals de la Casa de la Vila (C/ del Rei, 6)
Punt d'Informació Juvenil-Biblioteca Municipal (C/ des Cavallers, 22)

Informació

Oficina Municipal de la Casa de la Vila. Tel: 971 12 50 76
Punt d'Informació Juvenil-Biblioteca Municipal. Tel: 971 66 56 79

COMUNICAT DE L'AJUNTAMENT D'ALGAIDA

PISTA POLISPORTIVA DE SES ESCOLES

Sobre la carta a la que fa referència el grup Independents-Unió Mallorca en el seu escrit de la revista *Es Saig* del mes de gener, i que el Sr. Josep Llompart va llegir al Plenari de l'Ajuntament el dia de la seva presa de possessió com a Regidor del grup Independents de Pina, Algaida i Randa-Unió Municipal, i en la qual es diu textualment:

"... l'Ajuntament vol invertir 8 milions de pessetes en encimentar la pista de futbol. No és una bona inversió ja que no és reglamentària, aquest tipus de pista en cap esport..."

Aquest Ajuntament sempre ha tingut clar que el projecte és totalment viable i més després de ser aprovat pels tècnics del Consell Insular de Mallorca, però davant els dubtes que puguin tenir els signants de la carta, va sol·licitar a la Comissió d'Esports i Joventut del C.I.M. un informe tècnic sobre aquest tema:

Aquest és l'informe tècnic:

"ASSUMPTE: Consulta escrita, en data 07.01.97 amb el núm. 2 de registre d'entrada, a la Comissió d'Esports i Joventut sobre l'adaptació del projecte bàsic i d'execució de "Pista Polisportiva en el Col·legi Públic Pare Pou" a la normativa sobre competicions dels esports per als quals s'ha projectat.

INFORME: Amb data 18.09.97, els Serveis Tècnics del C.I.M., en la seva 2a revisió, emeten informe favorable a la nostra Secció d'Equipaments i Instal·lacions, sobre la idoneïtat del projecte presentat per l'Ajuntament d'aquesta localitat, considerant-lo tècnicament complet d'acord amb les normes i la seva convocatòria pel Pla Territorial d'Equipaments Esportius 1997-98."

Aquest és l'informe signat pel Conseller Delegat de la Comissió, Sr. Antoni J. Diéguez Seguí, amb registre de sortida núm . 288 de data 09.01.97.

LLIBRE D'INQUISICIONS DE LA CÚRIA REIAL DE LA PARRÒQUIA DE CASTELLITX

de GABRIEL BIBILONI TROBAT

El "Llibre d'Inquisicions de la Cúria Reial de la Parròquia de Castellitx (1379-1388)" és el títol de l'obra de Gabriel Bibiloni Trobat en la qual estudia el llibre de l'Arxiu Municipal que conté la relació de seixanta-sis processos i que representa la documentació més antiga que hi ha al nostre Arxiu. El llibre és el número 5 de la col·lecció Pere Capellà que edita el nostre Ajuntament i va ser presentat la diada de Sant Honorat en un dels actes cabdals de les festes; la presentació va estar a càrrec de Pere Fullana i l'autor hi explicà la gestació i contingut del llibre i els motius que el dugueren a treballar-hi.

L'estudi d'aquests processos permet a l'autor recrear molts aspectes de la vida dels nostres avantpassats a la darrerria del segle XIV i és el primer estudi seriós per conèixer la història d'Algaida en aquella època llunyana. Com diu l'autor, "l'important a nivell antropològic és el tracte gairebé personalitzat que el lector del manuscrit arriba a tenir amb dues dotzenes de persones que existiren fa sis-cents anys. Hom s'adona de com vivien, com eren les seves cases, què menjaven, per què i com es barallaven, de quina manera parlaven, quin tipus d'insults es proferien, com distribuïen el seu temps, quines feines feien, com es divertien, quins eren els seus valors, la seva moralitat... Aquest creim que és el vertader valor del manuscrit".

L'obra consta d'una primera part que és una descripció del manuscrit i del seu contingut. La segona part són les conclusions que se n'extreuen, la visió d'Algaida que se'n desprèn: el funcionament politicoadministratiu, la societat, la vida quotidiana, l'oci, el paper de la dona,

l'economia, l'esclavitud. I la tercera part presenta els registres o resums de cada un dels processos: uns resums prou fidels i amplis que fan mengívols i entenen uns textos que, transcrits en la forma original, resultarien àrids i gairebé incomprendibles.

D'aquesta manera, el que hagués pogut esser un llibre només per a especialistes esdevé un llibre amè i a l'abast d'una àmplia base de lectors. I això sense perjudici del seu rigor històric. Perquè, com diu la Dra. Maria Barceló al Pròleg, "...aquest llibre significa una contribució valuosa a la bibliografia sobre la Història d'Algaida però també a la historiografia medieval de Mallorca".

Ens trobam, per tant, davant una obra imprescindible per a quants estimam el nostre passat i volem conèixer la nostra identitat, "...perquè a través de les denúncies, interrogatoris, testimonis o resolucions es deixa entreveure ben retratada la societat algaidina de l'època. És a dir, convida a fer una volta pel poble -el continent físic- per situar els espais urbans com la plaça, l'església, els pous, les tavernes, el celler, etc. però també a conèixer les persones -el contingut humà- amb els seus problemes, inquietuds i sentiments, al cap i a la fi les seves rialles i les seves ploralles" (Maria Barceló).

Per acabar, com diu el batle a la Presentació, és un llibre útil, perquè "és una finestra que ens permet una mirada ben llunyana sobre el nostre passat i, així, fer aflorar vivències i fets que acaramullats metòdicament engrandeixen la identitat del nostre poble".

PERE MULET

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

-Centre Coordinador-

Biblioteca Municipal d'Algaida

Encetat de bon de veres l'any 1998 -ja han començat a córrer dies del mes de febrer- volem aprofitar l'oportunitat que, com sempre, ens brinda Es Saig per fer un repàs de quin ha estat l'ús que hem fet de la Biblioteca Municipal durant 1997.

Com ja hem explicat altres vegades des d'aquestes pàgines, a la Biblioteca durant tot l'any duim a terme una estadística d'usuaris i de consultes que ens permeten saber el número de persones que han utilitzat els serveis que ofereix la Biblioteca i les matèries més sol·licitades.

A continuació us n'oferim un resum amb una petita explicació. Esperam que sigui del vostre interès, alhora que aprofitam aquest primer contacte del 98 per desitjar-vos un venturós any.

ELS LECTORS

A l'hora de realitzar l'estadística, qualifiquem els usuaris de la Biblioteca Municipal en tres categories segons les edats. Aquestes són: Infantil, Juvenil i Adults. La primera inclou les persones fins a 14 anys aproximadament, dins els Juvenils hi comptam els qui tenen entre 15 i 18 anys i dins la d'Adults les persones amb més de 19 anys.

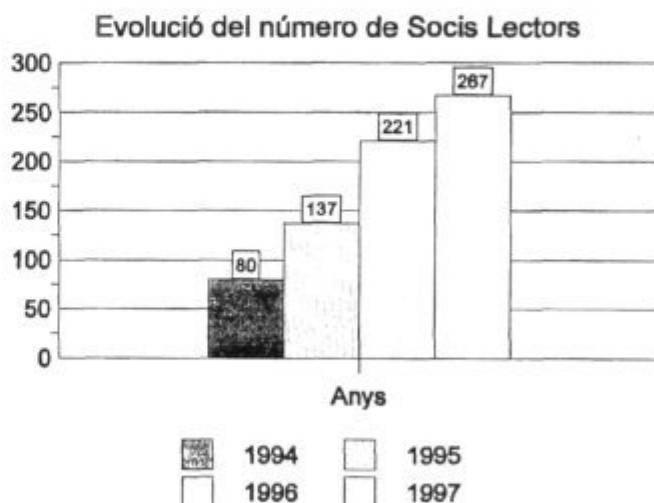
Durant l'any 1997 han utilitzat els serveis que ofereix la Biblioteca un total de 2.096 persones, una mitjana de 209 usuaris al mes, comptant que la Biblioteca està oberta durant deu mesos a l'any. Per categories quedaria de la següent manera:

Categoria	Núm. d'usuaris	% del Total
Infantil	701	33'4 %
Juvenil	679	32'4 %
Adult	716	34'2 %
TOTAL	2.096	100 %

Com podeu comprovar a la columna de tant per cent, els percentatges són molt igualats. Aquest fer

romp amb el que havia estat l'evolució d'usuaris ja que, des de sempre, els de la categoria infantil eren superiors en nombre als de les altres categories.

A 31 de desembre de 1997, el número de Socis Lectors de la Biblioteca Municipal d'Algaida era de 267. L'evolució del número de Socis des de 1994, any en que s'obrí un nou llibre de registre ha estat la següent:

Durant l'any 1997 han fet servir la Biblioteca 2.096 persones.

LES CONSULTES

Entenem per consultes les lectures que es realitzen. Durant el passat any s'han realitzat a la Biblioteca un total de 2.919 consultes. La gran majoria, el 77'76% (2.270), corresponen a la secció d'adults i el 22'24% (649), a la secció infantil-juvenil.

A fi de recaptar el màxim d'informació, realitzam tres grans divisions: per **matèries**, o sigui pel tema de l'obra consultada; per **format**, és a dir, assenyalam si s'ha utilitzat un llibre, un vídeo, un disc d'àudio o una publicació periòdica i, en tercer lloc, diferenciam el **lloc**, si la consulta ha tengut lloc dins les dependències de la Biblioteca o s'ha tret l'obra mitjançant el Servei de Préstec.

Consultes per matèries

Què llegim més, novel·les o obres de filosofia? Les enciclopèdies o els llibres de còmics? Aquestes preguntes es poden contestar observant l'estadística de consultes per matèries. La primera gran diferenciació que feim fa referència a si les obres van dirigides a un públic infantil-juvenil o a un públic adult.

Així, tal com ja hem esmentat, hi ha hagut 649 consultes infantils-juvenils que es distribueixen entre les obres infantils de ficció, les juvenils de ficció, les de coneixements i els còmics de la següent manera:

Infantils	Juvenils	Coneixements	Còmic	Total
316	51	166	116	649

En quant a la secció d'adults, les consultes per matèries s'han distribuït així:

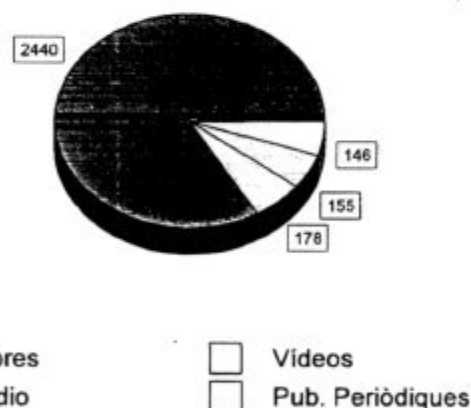
Enciclopèdies i Diccionaris	743
Filosofia	37
Religió i Ètica	55
Ciències Socials	89
Ciències Naturals	122
Ciències Aplicades	71
Art	403
Literatura	425
Geografia i Història	325

Com podeu observar, la majoria de consultes s'han realitzat a la secció de referència: enciclopèdies i diccionaris, fet que referma l'orientació de la Biblioteca com una biblioteca general que ofereix un servei de documentació i informació mitjançant obres de consulta. La segona matèria que més s'ha fet servir ha estat la literatura, seguida de les obres de temàtica artística i les de geografia i història. La matèria menys consultada ha estat la filosofia, amb 37 obres.

Consultes per format

Des de les pàgines d'*Es Saig* hem repetit nombroses vegades els diferents tipus d'obres que hi podeu trobar segons el format: el format tradicional, és a dir: els llibres; les publicacions periòdiques: revistes de diferent temàtica i diaris i els audiovisuals amb els vídeos i els discs d'àudio. Durant el passat any hem incorporat a la Biblioteca els CD-Roms temàtics i els CD Interactius que es poden fer servir des d'enguany.

CONSULTES PER FORMAT

Consultes per lloc

Per acabar amb l'apartat de consultes, la darrera diferenciació que feim a l'hora d'elaborar les estadístiques és assenyalat si l'obra ha estat consultada dins la biblioteca o, en canvi, s'ha tret el llibre en préstec.

Així, de les 2919 consultes dutes a terme pels usuaris durant l'any 1997, un 60% (1479) tengueren lloc dins les dependències de la biblioteca i un 40% (1170) es realitzaren mitjançant el servei de préstec a domicili.

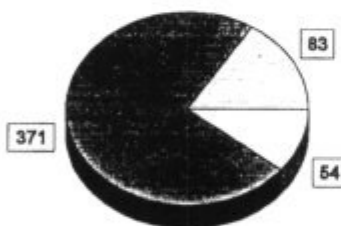
INCORPORACIONS DURANT 1997

Durant l'any 1997 s'han incorporat al fons de la Biblioteca un total de 508 obres. Aquesta quantitat, que al primer cop de vista pot semblar petita, presuposa una important inversió econòmica. A més a més, les adquisicions que ha duit a terme l'Ajuntament s'han centrades sobretot en obres de referència de diverses matèries: és a dir s'han adquirit enciclopèdies i obres de consulta que tenen un elevat preu però que són de molta importància dins una biblioteca.

Obres incorporades pel lloc de procedència

De les 508 obres incorporades, 83 han estat adquirides per l'Ajuntament, 371 han estat aportades pel Centre Coordinador de Biblioteques del Consell Insular de Mallorca i 54 han estat donacions d'entitats, col·lectius i particulars.

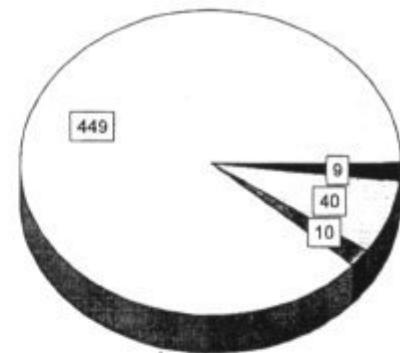
Obres per Origen

Obres incorporades segons el format

En referència al format de les obres incorporades durant l'any 1997, la majoria corresponen a llibres (449). La resta, en menor mesura com podeu comprovar al gràfic, corresponen a Vídeos, Àudios i Altres, entre els quals hi comptabilitzam els disquets informàtics, els CD-Roms i el CD Interactius.

Obres per format

Acabat aquest resum de les estadístiques del 97 de la Biblioteca Municipal, us volem recordar els serveis que us ofereix la Biblioteca:

- Servei de consulta i lectura dins la Biblioteca
- Servei de préstec de llibres, vídeos i discs compactes.
- Servei de Connexió a Internet.
- Servei d'ús d'un processador de textos mitjançant un ordinador.
- Consulta de discs compactes interactius.
- Premsa Periòdica.

Tots aquests serveis, menys la connexió a INTERNET, són gratuïts i estan a la disposició de totes les persones interessades.

També volem aprofitar per convidar a tots aquells i aquelles que vulguin visitar la Biblioteca. Ens trobareu al Casal Pere Capellà, al carrer des Cavallers número 22. El nostre horari és el següent:

De dimarts a divendres, de 16'30 a 20'00 hores.
Dissabtes de 10'00 a 13'00 hores.

Consell Insular
de Mallorca

INDEPENDENTS - UNIÓ MALLORQUINA

VISITA DE LA PRESIDENTA D'UNIÓ MALLORQUINA A ALGAIDA I PINA

Per primera vegada des de la constitució del comitè local d'Unió Mallorquina a Algaida, la nostra presidenta, Maria Antònia Munar, el passat dia 16 de gener, festa de Sant Honorat, va tenir una trobada amb els militants i simpatitzants d'Unió Mallorquina d'Algaida, Pina i Randa.

Conjuntament vàrem assistir al concert de l'Orfeó de Castelletx i visitàrem el Betlem de l'església fet per en Rafel Pau. Posteriorment, al Bar Xaloc vàrem oferir un refresc per a tots els afiliats i simpatitzants. Després anàrem a Pina, al fogueró de Sant Antoni.

La visita de la nostra Presidenta, Srª Munar, de caràcter totalment privat i com a màxim responsable d'Unió Mallorquina, ha significat un important recolzament per al nou Comitè Local d'U.M. a Algaida, que ens anima a continuar amb la tasca iniciada fa uns mesos.

I perquè contam tot això?, molt senzill, ens ha arribat a les orelles que els Batles d'Algaida i Pina s'han enfadat, i molt, amb aquesta visita sense avisar-los.

La sr^a. Munar va venir a Algaida com a Presidenta d'Unió Mallorquina, de forma totalment privada, i no anirem a avisar d'aquest fet els altres partits; de totes formes, si els Batles d' Algaida i Pina volen parlar amb la Presidenta del C.I.M., o que vengui a l'Ajuntament, just ens ho han de fer saber.

L'AGRUPACIO SOCIALISTA D'ALGAIDA ENS ESCRIU

L'Agrupació Socialista d'Algaida ens dona el seu punt de vista respecte dels temes exposats pel nostre Grup, als darrers números d'aquesta revista. Diuen que no volen entrar en polèmiques ni baralles i ens sembla molt bé: nosaltres tampoc.

Senzillament tenim una opinió molt distinta de com s'han de fer les coses a l'Ajuntament i aquesta opinió és totalment legítima i democràtica i en absolut minva el bon funcionament del poble ni la convivència entre els Algaidins, Pineros i Randinos; és més, segons el nostre entendre, la reforça.

La pluralitat d'opinions i d'opcions són la base d'un sistema democràtic, i l'oposició és necessària i té l'obligació de vetllar pel bon funcionament de les Institucions, denunciant, tant als plenaris com al carrer, totes aquelles coses que no funcionen bé i, segons el seu parer, es podrien fer bastant millor.

La realitat és que no tenim Pavelló, ni Normes Subsidiàries, ni Piscina i el Tràfic es caòtic, etc. i la responsabilitat de tot això la té el grup que governa l'Ajuntament: no l'oposició. Dins el Psoe, després de 6 anys ningú vol la culpa: tot son excuses.

Si només fos sin una o dues coses no cal ni dir-ho, però, són tantes les mancances, algunes històriques, que hem arribat a la conclusió que l'esforç s'ha dirigit de forma i manera totalment equivocada i ha primat la carrera personal del Batle anterior front a les necessitats del poble, i això és molt greu, tant greu que ells mateixos s'han vist obligats a canviar-lo.

Per últim volem dir que no som professionals de la política, que hem tingut errors, i en tindrem més, dels errors s'aprèn. Creim que lo important no és que el Pavelló es demani l'any 90 o l'any 91: Lo important és que no en tenim i n'hen de tenir. Lo important no és que aquest o aquell tema es demani a tal o tal comissió: Lo important és que es demani i es facin les gestions oportunes per aconseguir-lo.

En definitiva, nosaltres seguirem i continuarem donant la nostra opinió, al plenari, al carrer i a aquesta revista, a qui donam les gràcies per l'espai que ens deixa i el cost que li representam. I estiguin tranquils pel poble, que tindran una altra informació i la convivència i el seu bon funcionament no se'n ressentirà..

AJUNTAMENT D'ALGAIDA QUÈ NO S'HA FET ?

El pressupost de l'Ajuntament d'Algaida per a l'any 1.997 era de 273. 357.075 Ptas. Què ha fet el Psoe amb aquest pressupost?:

En el passat número d'aquesta revista el Psoe informa de com ha administrat els 273 milions de Ptas. del pressupost de l'Ajuntament d'Algaida per a l'any 1.997, en definitiva de com s'han gastat els doblers dels algaidins (concretament 78.892 Ptas. per habitant). El balanç és desolador i molt greu, volem pensar que 273 milions donen per molt més que 5 pàgines a doble espai a aquesta revista, això sense contar les activitats repetides en distints apartats: així, temes com la reforma de la Casa de la Vila, Sa Plaça, es Frente, etc. figuren dues i tres vegades dins l'informe. Vos recomanem la seva lectura en deteniment i veureu la repetició.

Pensar que tan important quantitat de doblers han servit per presentar al·legacions al Pla del Pla o col·laborar amb el CIM en el campionat de Mallorca de cross és un insult a l'intel·ligència dels Algaidins i el "despilfarro" més absolut donat mai al nostre poble. És més, extrapolant aquesta quantitat els 4 anys de Govern del Psoe a Algaida, han disposat d'un capital de més de 1.000 milions de pessetes, i com a inversió significativa el poble tindrà la reforma de la Casa de la Vila i de Sa Plaça, i això que ja hen teniem, de plaça i casa de la vila.

El més greu que li pot passar a una empresa, tant pública com privada, és que els conceptes de despesa primim damunt els d'inversió, i això està passant al nostre ajuntament: s'han creat un munt de despeses fixes que difícilment es podran llevar i per aconseguir realitzar inversions just serà possible amb l'increment dels impostos i de les subvencions d'altres administracions.

El problema és molt greu, i s'ahurà d'estudiar amb molt de deteniment els pressupostos del 98 a afectes d'intentar controlar les despeses, aconseguir el seu control i disminució, així com potenciar les inversions productives.

En definitiva, el que manca per fer al nostre poble, el que no ha fet el Psoe, i el que es podria fer amb 273 milions anuals de pressupost, pot ser el següent:

- *No s'ha finalitzat la tramitació de les Normes Subsidiàries.*
- *No s'han posat en marxa les aigües netes i clavegueram de Randa.*
- *No s'ha construït el Pavelló Cobert.*
- *No s'ha construït un polígon comercial i de serveis.*
- *No s'ha solucionat la problemàtica del tràfic.*
- *No s'han posat en marxa les aigües netes i clavegueram de Pina.*
- *No s'ha construït una pista de tennis.*
- *No s'ha millorat la xarxa de camins rurals.*
- *No s'ha construït una Piscina Municipal.*
- *No s'ha aconseguit millorar la gestió municipal.*
- *No s'ha dotat el poble de contenidors suficients per a la recollida dels fems.*
- *No s'ha aconseguit abaratar el cost dels solars.*
- *No s'han aconseguit subvencions per tots els que l'han demanat per la reforma de les façanes.*
- *No s'ha aconseguit un conveni amb l'Ibavi per a la construcció de vivendes.*
- *No s'ha aconseguit una ruta cicloturística.*
- *No s'ha aconseguit aprovar els pressupostos d'hora.*

Una vegada més les dades es comenten per si soles. La situació és greu i no pot continuar. Els errors de gestió són molt importants i esperem una rectificació dins els pressupostos de l'any 1.998.

EL DARRER PLENARI: LA NOSTRA OPINIÓ

1) Moció núm 1 : Subvencions per les Entitats Culturals i Esportives del nostre poble:

Per part del nostre Grup es demana que: per l'any en curs les Subvencions es donin al començament de l'exercici, màxim al termini del primer trimestre, i no amb el retard d'enguany.

Aquesta moció fou rebutjada amb els vots del Psoe, argumentant el citat grup que existeix un acord plenari que dictamina que les subvencions s'han de lliurar a partir del tercer trimestre de l'any. El fet és que les subvencions de l'any 1.997 s'aprovaren al plenari celebrat el passat dia 18 de desembre, (o sigui dins el quart trimestre), i la majoria d'entitats les cobrarà dins l'any 1.998. També el Batle va manifestar que la seva política és donar les subvencions per feina feta i que havia estat molt benèvol amb moltes d'elles.

La nostra opinió és que les entitats podrien planificar millor les seves activitats i millorar la seva gestió si a començament d'any saben amb quina dotació poden comptar, a part, que això és un vot de confiança en la feina que realitzen les entitats culturals i esportives del nostre poble.

Varen abstenir-se el PP i Psm.

2) Moció num. 2: Regals de l'Ajuntament:

Per unanimitat es va aprovar la Moció presentada pel nostre Grup, sol.licitant que els regals de l'Ajuntament, siguin sempre de Productes Mallorquins.

3) Moció num. 3: Comissió d'Instal.lacions Esportives:

Els Independents.U.M. demanam la constitució d'una comissió especial per estudiar les mancances en instal.lacions esportives del poble, amb la finalitat de programar la construcció d'un Pavelló Cobert, una Piscina Municipal, una Pista de Tennis i un Camp de Futbol 7.

Aquesta moció fou rebutjada, després d'un llarg i dur debat, amb el vots del Psoe. Dins aquest debat va quedar molt clara la nostra postura, exposada als darrers números d'aquesta revista i també la postura del Psoe, donant la culpa a Madrid (per falta de pressupost), a la Delegació del MEC., a anteriors partits i regidors que estaren a l'Ajuntament, etc., etc.

El fet sempre és el mateix, no tenim Pavelló, ni Piscina, ni Pista de Tennis, ni res. Tot i això, el Batle ens va informar del següent:

- El passat dia 7 de gener, dos dies després de presentar la nostra moció i dos abans del plenari, ha enviat una carta a la Conselleria d'Educació per informar-se de com queda la construcció del Pavelló, després de transferides les competències d'educació al Govern Balear.

- En cas que la constestació fos negativa, sol.licitaran la construcció del Pavelló al Consell Insular, dins el Pla d'Instal.lacions Esportives de l'any 1.999.

Sincerament, sense comentaris, sobren les paraules.

4) Els Assessors del Psoe a l'Ajuntament:

Dins el capítol de Precs i Preguntes de l'anterior Plenari el nostre Grup es va interessar per les funcions i retribució del Sr. Pere Ventayol.

El Batle ens contestà que el Sr. Ventayol és enginyer de camins, canals i ports i com a tal assessora l'Ajuntament sobre obres de la seva competència i la seva retribució és d'una mitja de 76.004 Ptas. mensuals més Iva. (més d'un milió de Ptas. anual) dedicant unes 2-3 hores setmanals a assessorar.

Aquest és el fet, un enginyer assessora l'Ajuntament. Es realment necessari?. Tanta feina hi ha, i tants de projectes tenim en marxa que necessiten d'un assessorament específic?. Nosaltres opinam que no, de totes formes posan aquesta informació a l'abast dels algaidins; com a mínim mereix una reflexió.

5) Reunió fora de plenari per les Normes Subsidiàries:

El Batle ens va convocar a una reunió per reiniciar la tramitació de les Normes Subsidiàries. A més de representants de tots els Grups, assistiren l'Arquitecte Municipal, el Sr. Garcia Jalón (Arquitecte encarregat de les Normes) i el Sr. Pere Ventayol (assessor de l'Ajuntament).

La reunió va esser molt positiva i es va acordar per unanimitat reiniciar, amb la màxima urgència, la redacció del Planejament.

Des del nostre Grup donam suport a la iniciativa del Batle i li garantizam la nostra màxima col.laboració, ja que consideram aquest tema prioritari.

LES MOCIONS PRESENTADES PELS INDEPENDENTS INTEGRATS A UNIÓ MALLORQUINA

Al passat Plenari celebrat per l'Ajuntament, el regidor que representa als Independents-U.M. oficialment Unió Municipal- va presentar tres mocions que el passat mes de gener el seu grup Independents-U.M. -extraoficialment Unió Mallorca- a aquestes mateixes pàgines ja va explicar detalladament, malgrat semblar una mena d'empresa de publicitat i no les proposes d'un grup polític, per això aquest escrit no farà un repàs exhaustiu de la seves mocions sinó una sèrie de reflexions per explicar la postura de l'Agrupació Socialista envers aquestes qüestions.

Les subvencions, la seva quantia i la manera de concedir-les sempre ha estat una qüestió àmpliament debatuda entre els diferents grups que integren el Consistori. Donar subvencions quan comença l'any o com a màxim durant el primer trimestre, com és la proposta del regidor que representa el grup d'Independents-Unió Municipal, és una proposta molt lleugera, que es correspon més a propaganda política que no a un estudi seriós sobre aquest tema.

Darrerament en aquest aspecte s'ha avançat molt, la major part de subvencions, no totes, es donen per convenis signats entre l'Ajuntament i les entitats culturals i esportives, on aquestes es comprometen a realitzar una sèrie d'activitats o col.laboracions amb l'Ajuntament durant l'any en curs. Creiem que aquest ha de ser l'esperit de les subvencions i des d'aquesta Agrupació intentarem que aquests convenis s'ampliïn a la resta de entitats del poble.

Les institucions sempre donen les subvencions a les entitats per activitats realitzades i, normalment, es cobren quan aquestes presenten les certificacions i les factures que acrediten les activitats per les quals es sol.llicitaren les subvencions. La moció presentada pretenia tot el revés, abonar la subvenció abans de desenvolupar les activitats.

Per això el Grup Socialista va votar en contra de la moció i es va comprometre a abonar la subvenció a les entitats que han signat convenis de col.laboració durant el tercer trimestre i a la resta a l'últim trimestre de l'any.

Sobre la creació d'una Comissió d'Instal.lacions Esportives, tercera moció presentada, aquesta és innecessària, hi ho és perquè, simplement, ja existeix, no amb aquests mots, però sí amb les mateixes funcions i atribucions que preveu la Llei sobre comissions informatives. A la Comissió d'Obres de l'Ajuntament es poden presentar i estudiar totes les

proposes i projectes sobre urbanisme i, també, sobre instal.lacions esportives. No cal la creació d'una altra Comissió específica, paral.lela, amb les mateixes funcions que una que ja hi és.

Sobre les macances d'instal.lacions esportives, el tema de pavelló cobert arriba a ser avorrit i un ja no sap que pensar i per això no cal repetir els arguments que aquesta Agrupació va explicar a les pàgines d'aquesta revista durant el mes passat.

Sí, volem dir que segons les darreres notícies, el President del Govern Balear, durant les visites que realitza pels pobles, ha confirmat el que el nostre Batle va exposar al darrer Plenari, que dins les partides pressupostàries que s'han transferit a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb el traspàs de competències en matèria d'Educació, hi ha les destinades a la construcció dels pavellons que es sol.llicitaren l'any 1990 dins el Pla d'Extensió de l'Educació Física als Centres Docents. Segons les mateixes notícies el Govern Balear té la intenció de començar, durant aquest any i l'any vinent, la construcció dels pavellons i que falten per fer.

De la segona moció, àmpliament divulgada pels medis de comunicació locals a partir d'una proposta d'Unió Mallorca, va ser recolzada pel nostre Grup Municipal, però deixam la publicitat per a les empreses de màrqueting.

Per acabar volem confirmar que després d'una etapa, on el representant dels Independents-Unió Municipal, qual mena d'úrsid, ha hibernat durant dos anys i mig, hem entrat de ple en la nova etapa enunciativa pel seu nou regidor.

Una etapa caracteritzada fins ara per un allau de proposes la major part sense fonament, sense un estudi previ i demostrant un desconeixement total del que ha succeït a l'Ajuntament els darrers anys. Tot això fruit del letarg del seu anterior regidor i que sovint deixa amb evidència els arguments de les proposes que presenta el nou regidor.

La figurera i el poc respecte a les institucions és una de les altres característiques que pareix imposar-se en aquesta nova etapa. Recordau les passades festes de sant Honorat, a algun acte pareixia que haguessin canviat les persones que formen l'actual Consistori. Però, tal com va dir Calderón de la Barca "...I els somnis, somnis són".

Agrupació Socialista d'Algaida

NOTICIARI DE L'OBRA CULTURAL

ACTIVITATS DEL MES DE FEBRER:

Dissabte dia 14 a les 21'30 hores, Jerònia Fullana Falconer ens parlarà de Teràpies Alternatives al nostre local del carrer del Bisbe,4. Promet ser molt interessant, no vos ho podeu perdre.

QUOTES DELS SOCIS PER A L'ANY 1998:

Amb una mica de retard, les cartolines dels carnets fins ara no han estat llestes; em començat ja el cobrament de les quotes dels socis per aquest any, les quals experimenten una lleugera puja:

Socis adults: 3500 pta

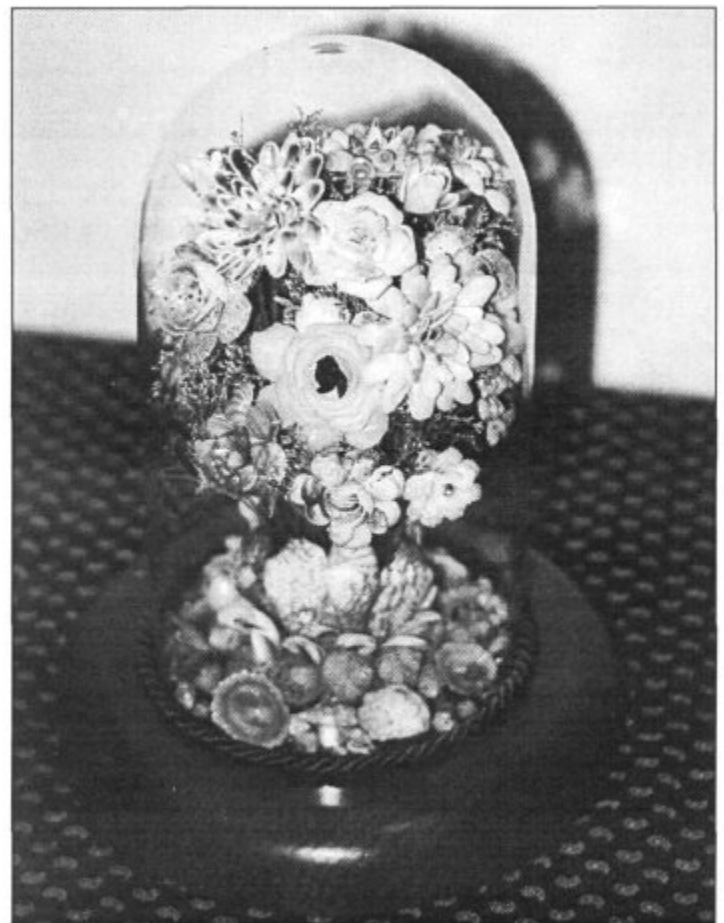
Estudiants: 2500 pta

Infantils: 500 pta (sense dret al SAIG)

Us pregam que aquells que encara no ho heu fet ens faceu la domiciliació bancària. Gràcies per la vostra comprensió i col.laboració.

El calendari d'enguany està dedicat al poeta campaner Damià Huguet i presenta com a novetat la impressió dels dibuixos de Miquel Brunet en color.

Les dues activitats que hem realitzat amb motiu de les Festes de Sant Honorat han estat un vertader èxit, tant l'exposició de quadres de creueta de Margalida Mascaró i de campanes de copinyes de Margalida Beltran com la projecció de diapositives sobre el Perú - ANTIPACHA L'IMPERI DEL SOL - de Miquel Barkeló. De l'exposició, tot eren comentaris elogiosos del nombrós públic, majoritàriament femení, que la visità; les diapositives ens impactaren tant com les de la India

NOTICIARI

IV MOSTRA DE TEATRE

El grup de teatre " Es Porrassar " , amb el patrocini de l'Ajuntament d'Algaida i la col.laboració de Sa Nostra, organitza la IV Mostra de Teatre que se celebrarà al Casal Pere Capellà del 7 de febrer al 14 de març.

Les representacions programades són:

Dia 7 de febrer

Grup: "Calabruix" de Sant Jordi

Obra: " Que te creus que te crec?"

Autor: Tomeu Torres

Dia 14 de febrer:

Grup: "Biaixos i capgirons" de Sant Joan

Obra: " Eleccions a poble vell"

Autor: Bartomeu Llabrés

Dia 28 de febrer:

Grup: " La Prima" de Sineu

Obra: " Tocats des boll"

Autor: Joan Mas

Dia 14 de març:

Grup: " Es porrassar" d'Algaida

Obra: " Pagesos i ciutadans"

Autor: Catalina Rigo

CICLE DE CONFERÈNCIES PER A PERSONES MAJORS.

L'Associació d'Algaida de la Tercera Edat organitza un cicle de conferències sobre el "Regne de Mallorca" amb la col.laboració del Consell Insular de Mallorca. És un cicle de tres conferències que tendran lloc al Casal Pere capellà els diumenges 15 i 22 de febrer i 1 de març a les 18 hores. El conferenciant és Miquel Ballester.

Totes les persones majors de 60 anys que assistiran al cicle complet (tres conferències) tendran opció a poder participar al viatge cultural per conèixer el Regne de Mallorca que estarà subvencionat al 50% pel Consell Insular de Mallorca.

SABEU **ON** ÉS?

El **pi comú** (*pinus halepensis*) és l'arbre més abundant dels espais naturals de Mallorca; si la situació li és favorable és capaç de formar un tronc dret i pot assolir uns 20 metres d'alcària. En canvi als llocs ventosos adopta formes torçudes i pot arribar a tenir el tronc quasi ajagut.

Diuen que la natura és sàvia i al nostre pi de tres branques protagonista d'avui, abans esvelt i solitari, li han nascut al seu voltant més fillets que els que sumaven els seus germans de Ses Escoles i de Plaça plegats.

Topònims: *Pi de les Tres Branques:* Situat a Campllong, prop de Berga, a la comarca d'El Berguedà, on des de finals del segle XIX, s'hi començaren a fer aplecs arran de la identificació simbòlica entre les tres branques i els tres Països Catalans (Catalunya, País Valencià i Illes Balears). L'arbre va morir (diuen que el mataren durant la guerra civil), però des del 1981 se celebra una diada nacionalista cada 25 de juliol al lloc on encara es conserven els troncs.

Camp des Pins: Redol orogràfic situat prop del camí de Santa Rita que rep aquest nom degut als dos exemplars de pins que hi ha dins Son Perot, els més esponerosos, sense dubte, del nostre terme municipal.

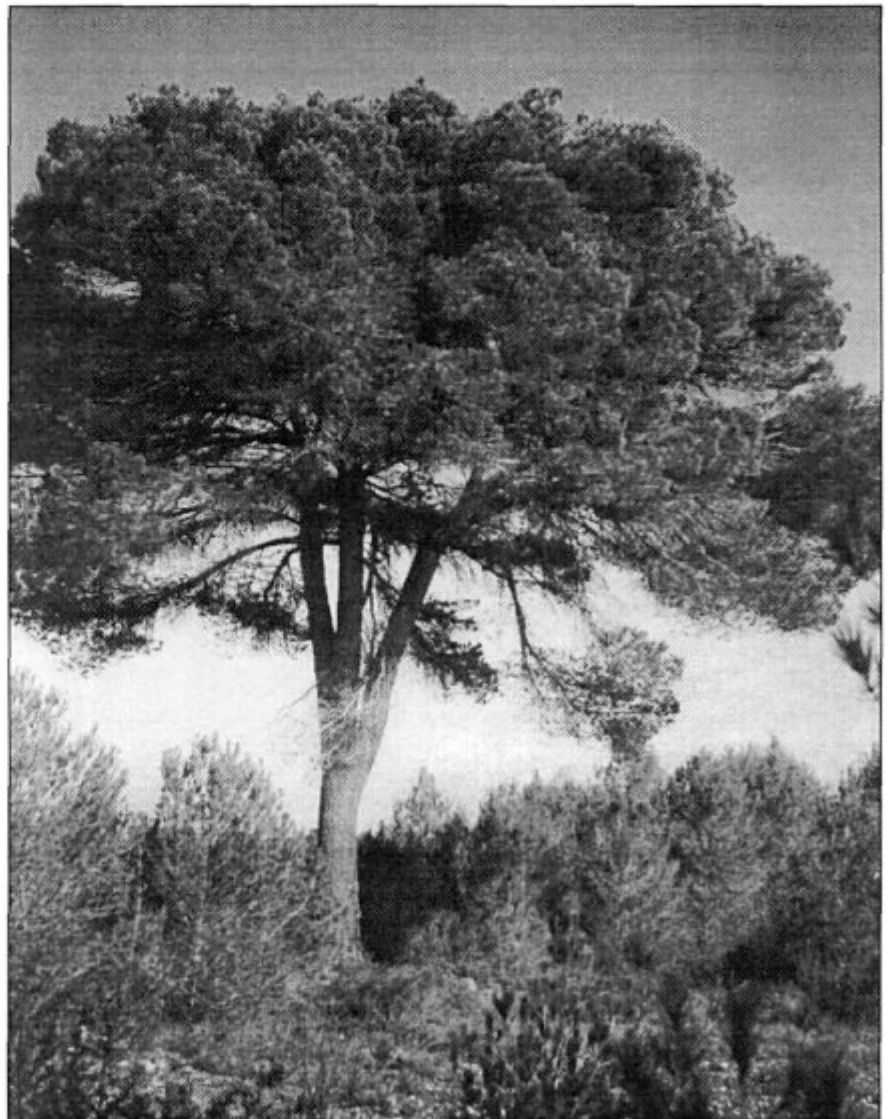
Poema: *El Pi de Formentor:* El més famós poema de l'insigne poeta pollencí Miquel Costa i Llobera (1854 - 1922), autor entre d'altres obres de: *De l'agre de la terra* (1897), *Tradicions i fantasies* (1903), *Horacianes* (1906) i *Visions de Palestina* (1908).

Cançó: A sa muntanya hi ha pins
i mates i carritxeres,
i a sa plaça hi ha someres
que batien es fadrins.

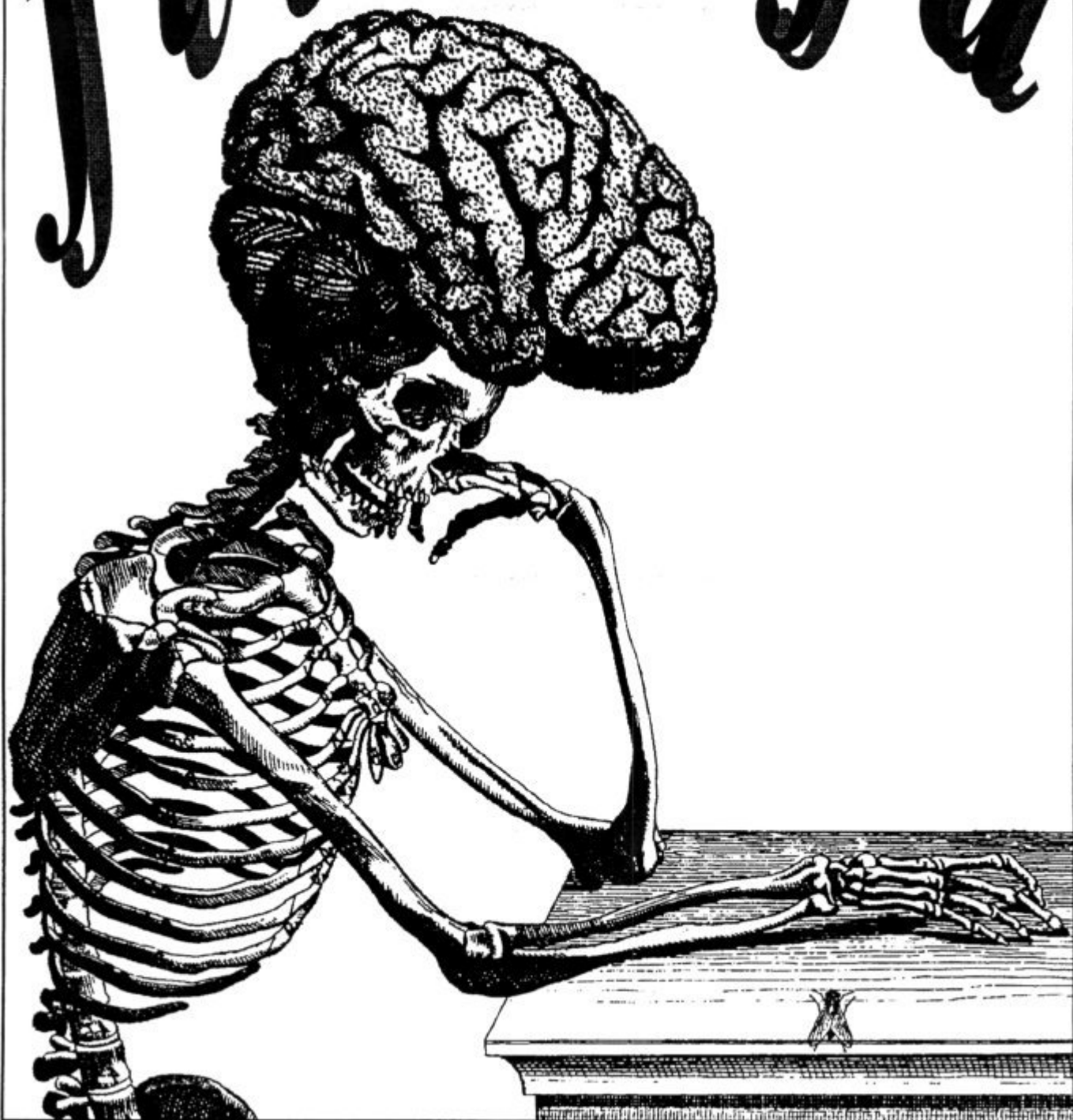
Pista: Es troba situat aquest pi de tres branques prop d'un caminet intransitable que, des del Camí Vell, menava a la tanca de s'Era d'es Porxo.

Solució del mes passat: El rètol que vos mostrarem està situat al frontis de ca Madò Munara, al número 10 del carrer de Sa Quarterada.

M. F.

filosofa

AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA DE ALGAIDA

Fotografia de Jerònia Pou

PREGÓ 1998

LECTURA PEDAGÒGICA DE SANT HONORAT

per **Joan Martorell Trobat**

He de confessar que des que amb un gest del cap, de dalt a baix, idèntic al que acompanya la becada d'un mig adormit, vaig acceptar ser el pregoner de les festes de sant Honorat m'he enfrontat a serioses dificultats. La norma seria parlar del sant Patró i de la seva vida i obres. No anomen "i miracles" perquè reconec que som home de poca fe pel fet de no haver-me cregut del tot alguns dels que m'han contat. A més, podeu tenir per ver que no he trobat ni les obres completes del sant, ni un petit opuscle original, ni una trista carta pastoral ni un autèntic sermó. Res de res.

Arribat aquí podria desitjar-vos unes bones festes i que no us facin mal ni el vi ni la torrada dels foguerons. Tot seguit, podria dir-vos adéu i estalviar-vos un discurs que no sé con anirà. Però pens que no quedaria massa bé, i per això em veig obligat a afegir qualche coseta més que tengui relació amb la festivitat que commemoram.

És cert que per la ploma de pare Munar, de l'estimat pare Munar, sabem que sant Honorat nasqué a França a mitjan segle IV, que fundà un cèlebre monestir a l'illa de Lerins i que fou pare espiritual de molts ermitans. Recordam que vers l'any 427 fou elegit bisbe d'Arlés, on morí el 16 de gener de l'any 429, divendres qui ve farà 1.569 anys. S'assegura que la devoció a sant Honorat fou importada pels conquistadors catalans i que la seva festa se celebrava dins tota la diòcesi fins que s'adoptà el breviari romà l'any 1572.

La meva curiositat em conduí a consultar el Calendari Litúrgic Pastoral d'enguany, vàlid per a les diòcesis del Principat de Catalunya, de les Illes i de València. Podeu pensar i creure que per divendres, dia 16 de gener, hi he trobat el següent:

" 16. Divendres.

Agustins i agustines recol·lectes: commemoració dels familiars difunts dels membres de l'orde (negre o morat)

Orde Franciscà: sant Berard, prevere, i companys, màrtirs (vermell). Memòria obligatòria

Ritu hispanomossàrab: Es poden celebrar també les memòries de sant Marcel·lí, papa i màrtir (vermell), i de sant Quirze, bisbe (blanc) "

Com veis, hi ha referències a sants preveres, papes i màrtirs, de noms raríssims, però debades cercam un mot que ens recordi sant Honorat. Hem de deduir que parlam d'un sant potser degradat dins l'organigrama del breviari romà i del centre de pastoral litúrgica. Això no obstant, aquest fet, lluny de minvar la meva admiració per ell, l'engrandí. Va guanyar un adepte, un nou devot, atret per la seva personalitat i misteri, per la seva herència i per la forma en què el seu esperit calà a la nostra terra. De la mateixa manera s'agegantà la personalitat del nostre poble per la seva fidelitat a una tradició perduda pertot arreu.

Certament una persona, un sant, és important no pels honors que li reten sinó per la

memòria i les obres que d'ell perduren. I aquí i ara, quan parlem de sant Honorat, el pensament vola cap a la muntanya de Randa, on es troba feta pedra dins la roca, l'ermita de sant Honorat, testimoni d'ensenyaments i meravelles.

Vaig prendre els atapins, muntanya amunt, i us puc assegurar que per als qui duen a les espatlles el feix pesant de la vida la visita al santuari és sempre un cant d'esperança, una gatera de pau. Des de la quietud, l'esperit hi pot trobar infinits símbols, infinites imatges. Atès que la meua vida ha estat sempre lligada al món de l'educació, s'entén que m'acudís una petita lectura pedagògica que intentaré explicar.

Just arribant a l'esplanada de l'ermita, pins i alzines de soques centenàries, ennegrides per mil pluges i gelades, escampen les aromes de la seva humitat. Al capcurucull basta un alè de vent perquè s'amoixin amorosament les fulles aspres i rugoses de l'alzina i les agulles fines del pi. A l'esquerra, la penya serrada; just davant, l'entrada al recinte i a la dreta un balcó damunt l'abisme.

Al costat de l'entrada a l'hortet, escrita sobre un tauló, s'hi troba aquesta advertència: "Contempla i estima la natura, obra de Déu i tasca nostra". I la mirada s'allarga i s'eixampla i s'amara de tanta immensitat. Rost avall no falta cap to de verd, ni de gris ni de blau. Ni el contrapunt marronenc de les rotes, ni el blanc primerenc de les flors d'ametller. Més enllà de la Marina, al mig de la mar, emergeix misteriosa l'illa de Cabrera. Encara la vista es perd cap el sud, a l'infinít de l'horitzó, on les formes es tornen difuses i es fonen en estreta besada el blau de les aigües i la lividesa del cel.

Però trobam al paisatge massa fumerals, massa tanques de reixeta, massa soques mutilades i massa pocs cants d'ocell. Ens espanta que només es valori en pessetes la

bellesa d'un paisatge. Ens sentim desolats quan entenen el missatge escrit a la soca, ran de l'hortet: tota la natura és un clam que gemega, que pidola tremolosa una misèria d'amor. Veiem, també, com formiguetes, homes i dones per les tanques i els carreranyes. Entenem que el seu si està lligat al destí de la natura, que les persones no estan, sinó que són paisatge i, com a tal, obra de Déu i tasca nostra, de tots i cada un de nosaltres. És el record que la natura no arriba a la plenitud sense la cura amorosa dels homes. És una crida a ser coautors de les criatures, d'atendre el deure de perfeccionar i deixar-nos perfeccionar, de tenir la disposició i la humilitat d'esser sempre i a la vegada educadors i educants.

Allà on s'acaba l'emparralat i l'hortet, un caminó estret i tortuós ens fa guanyar més altura. Diuen que alguns dies sense calitja es poden destriar les terres d'Eivissa i hom pot imaginar entre les bellumes les veïnes ribes d'Algèria i de Tunísia. Sant Honorat, Randa, Bugia... No podem defugir del record del primer mallorquí que l'any 1273 es retirà a aquest enorme i primitiu altar, amb paraules de Costa i Llobera, per fer-hi vida contemplativa. Sentim més que mai l'esperit de Ramon Llull i ens sembla destriar entre els ullastres i les porrasseres el batec de la seva il·luminació, el misteri de la mata escrita, la quimera eremítica de sant Honorat. Sembla que la ferma paraula lul·liana hagi arrabassat esquerdes de les roques deixant-hi ferides eternes. De forma inevitable retrona en els sentits una de les metàfores del llibre de l'Amic i l'Amat:

"Les condicions de l'amor són que l'amic sigui sofert, pacient, humil, temorós, diligent, confiant i que s' aventuri a grans perills per honrar a son amat. I les condicions

de l'amat són que sigui autèntic, liberal, piadós i just amb el seu amic"

Han passat molts anys des que Ramon Llull escrigué aquesta sentència. Però segueix essent una lliçó per als educadors, qualsevol de nosaltres, quan ens relacionam amb els amics, qualsevol dels altres. Parla d'humilitat, paciència, confiança, justícia i liberalitat. Sense aquestes virtuts, mai no existeix relació educativa. Amb totes, podem destriar l'essència de l'educació.

També parla d'autenticitat, de fidelitat vers les persones i les arrels dels seus orígens. Per això, des d'aquella talaia, la vista es perd de bell nou cap al migjorn.

Diu la geologia que la muntanya de Randa sorgí al començament de l'era miocènica i que la seva forma esdevé de comprensions degudes a l'orogènia alpina. Que em disculpi el nostre batle, especialista en la matèria, i tots els entesos que pugui haver-hi a la sala, però quan es gaudeix d'aquesta joia, mai no se'n poden explicar els orígens en termes tan prosaics.

Crec fermament en una altra teoria; aquella que ens explica Mn. Alcover a la rondalla "Com va esser que es va fer es Puig de Randa". "

"Resulta que un gegantot disforjo se'n venia d'Alger amb una senaia de terra dalt des cap i una crossa amb una mà perquè renquetjava una mica d'un peu. Era tan gros que no havia cabut dins cap barca i ell, forçat, forçat, se volia embarcar. I què feren es moros?. I'encamellaren damunt dues barques, amb un peu dins cada una. Sauparen àncores i des d'ellà cap a Mallorca!

La bona sort que tengueren vent de popa, i feien més via que no volien. Però quan foren davant Cabrera, vaja quina passada! En lloc de prendre ses dues barques per un mateix

indret, una pren per un costat de Cabrera i s'altra per s'altre costat. Tant s'arribaren a decantar ses camotes des gigantot, i tant s'hagué d'eixencar que estigué a punt d'escuixar-se.

I què fa ell, com se va veure tan apurat? Afitorà sa crossa devers Cala Pi, per fer-se fort, se féu trons de sa senaia de terra que duia dalt es cap, la deixà tombar davant ell, i en va caure tanta, de terra, que es formà es Puig de Randa i de s'estrai trencà en suor i ni regalimà tanta i tanta que en brollà sa font de la vila de So'n Reus."

Voldriem pensar que si la senallada era tan gran unes quantes grapades de terra rodolaren pel coster, passaren per Albenya i Castellitx i arribaren fins als solars del nostre poble. També volem creure que en la terra hi havia llevoretetes, petites arrels i cabeces que aferraren amb les saons i creixeren amb l'escalfor de la femada. I nosaltres en som hereus, dels fruits d'aquesta terra africana, de la seva fantasia i creativitat, del seu refinament i cultura, dels seus genis i misteris, de la indolència, l'hospitalitat, la passió i la lluita brutal per arrabassar de la natura l'aliment i la teulada.

Després, l'any 1229, uns conquistadors arribaren de ponent i ens regalaren el do de la llengua catalana, la fortalesa, els costums, la religió i la seva cultura. Ningú com Ramon Llull pot lligar el nord i el sud, l'orient i l'occident amb més harmonia. Per això, del primer ermità de la muntanya podem aprendre que des de les altures no es destrien fronteres i que des del coneixement, el compromís i la defensa de la nostra identitat hem de treure la força i la raó necessàries per sustentar una vocació universal de solidaritat i estima. Siau qui sou; obriu el cor al món. No podrien ser

aquests el principis dels continguts de l'educació?

Potser és arribada l'hora de passar el llindar de la porta de sant Honorat. Just entrant, a mà dreta, un mosaic ens recorda que devers l'any 1364 un cavaller anomenat Arnau Desbrull, desenganat del món, es retirà a fer vida d'ermità per aquests paratges i que l'any 1394 construí la primitiva ermita de sant Honorat, la primera de les capelles del Puig de les tres Esglésies.

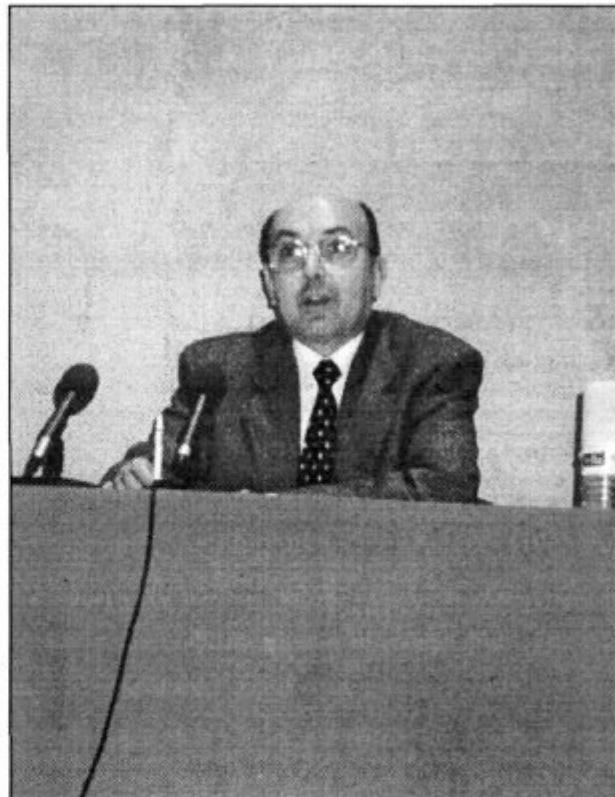
L'elecció de l'indret no fou casual. L'escenari, la quietud, el poder rasar el cel just posant-nos de puntetes conviden a la contemplació com a objectiu de vida. Tothom que n'ha viscut l'experiència afirma que no hi ha res de més gratificant i profund a la vida que saber contemplar. Sobre la contemplació, Josep Maria Llompart, a la introducció a la col·lecció "Camins i paisatges", comenta: *"el contemplador va més enllà que l'espectador, que es limita a veure i passar de llis"*. El poeta Joan Alcover explica que contemplació vol dir *"expandiment de l'ànima damunt la cosa contemplada"*. Diu el poema:

*Si vols estendre pels amples horitzons
de la muntanya*

*l'esguard contemplatiu, ans de pujar-hi
recórrer pam a pam tota la terra
que des del cim dominaràs; atura't
al comellar, al bosc, guaita la mina,
saluda els nius humans, vulles conèixer
la clapa de verdor si és blat o ordi,
i aixís, escorcollant cosa per cosa,
a la contemplació ton ull prepara.*

Seguint el poeta, contemplar vol dir superar el plaer de la visió estètica per arribar a un punt que té l'entorn més endins i més enllà

que les fites dels sentits. Ens recorda la idea que Saint-Exupéry explica en "El petit Príncep": *"només es pot veure correctament amb el cor; l'essencial roman invisible a l'ull humà"*. El contemplador, l'educador, humanitza, es compromet, i acompanya. Converteix vivències amb convivències i sap veure i escoltar, de la fosca i dels silencis, procediments i mètodes per donar l'essencial. Però, què és l'essencial?

Per aclarir l'interrogant podríem pensar que potser l'origen de la vida contemplativa que practicà sant Honorat es troba a la Índia i recordar una història hindú que ens agradà molt. És aquesta:

"Un monjo que es passava la vida anant d'aquí cap enllà trobà per un camí un diamant enorme, com no se n'havia vist cap mai. El guardà dins la seva taleca. Un dia es topà amb un viatger i quan anà a obrir la taleca per compartir amb ell els pocs aliments que portava, el viatger va veure el diamant i li va demanar que li regalàs. El monjo, com si res, li donà la joia. El viatger agrai el regal i

se'n va anar ben content perquè aquella pedra li donaria riquesa i seguretat per a tota la vida.

Però uns dies després es posà a cercar el monjo fins que el trobà caminant pel desert. S'acostà a ell, li tornà el diamant i li suplicà: aquí tens el teu diamant, que té un immens valor. Fores molt generós amb mi, per això ara et deman que em donis allò que és molt més valuós que aquesta pedra. Dona'm, per favor, aquella força que et va permetre tenir la generositat de donar-m'el a mi".

Així podríem pensar que l'essencial en educació és en el desprendiment, en l'estima per l'erforç i la superació personal, en la feina ben feta, en l'honradesa i la lleialtat i en totes aquelles virtuts que permeten regalar allò que no és mai efímer, perquè no és material.

No sé si anam massa de seriosos i no és cosa bona en dia de festa. Si serveix de consol voldríem dir que ja estam a punt d'acabar la corda. Però abans que es rompi del tot, podríem tornar al Puig de Randa, als voltants de Sant Honorat, i acabar la lectura de les rondalles que abans encetàrem. N'hi ha una que conta:

" Es puig de Randa a on se retirà Ramon Llull a fer penitència diuen que és tot buit.

Quan van de Randa a Gràcia, que passen per dins es comellà que fa es Puig, troben a mà dreta una cova, que se diu des tupa-tup.

Si hi tiren una pedra, fa un renou de buit, que no són tot berbes. Per això diuen que tot allò és buit.

Diuen també que el puig s'aguanta amb quatre columnes d'or.

En estar rompudes totes quatre, es puig i Mallorca tot s'enfonsarà, la mar i passarà per damunt, i serà la fi del món.

D'aquestes quatre columnes ja n'hi ha tres de rompudes i s'altra està cruixida."

Veurem si cap dels present troba aquesta cova, encara que sigui en una gimcana organitzada per l'Ajuntament. No creim que quan arribi la fi del món començarà devers Sant Honorat, però pensam que en aquests moments ja en tenim tres, de columnes rompudes. Que cadascú hi posi allò que pugui significar cada una d'elles. Molt bé podrien ser la destrucció de la natura, la violència que embruteix els costums o la pèrdua dels valors de la convivència familiar i social. Imaginem que allò que les ha esfondrades ha estat l'egoisme, la insolidaritat, o la mesquinesa espiritual. I no seria mala cosa pensar que el puntal mig cruixit, però que és l'únic que s'aguanta i ens pot salvar, és la columna de l'educació.

Per això, seguint la tradició i abans que arribi l'apocalipsi acabaré demanant a sant Honorat un do per al nostre poble, inspirat en un informe educatiu.

Fa uns anys, uns dels llibres més llegits pels estudiosos de la pedagogia era "Aprender a ser", un document de la UNESCO sobre la situació mundial de l'educació. Edgar Faure hi explica el concepte de "ciutat educativa" i ho entén com l'alternativa a l'educació que es dóna només a l'escola. Justifica la seva necessitat en la incapacitat dels centres docents per respondre a totes les demandes formatives de l'home i en l'exigüitat del temps de la vida dedicat a l'escolarització obligatòria.

Explica que l'educació no es pot considerar com una activitat practicada només a certes hores i a determinats llocs, sinó que s'ha de convertir en el fi de la societat. Però, afegeix l'informe, això només és possible quan les institucions, les estructures, els productes

culturals i les relacions entre els membres de la ciutat són autènticament humanes i les seves conductes esdevenen exemples de solidaritat i civisme. Tot això perquè els joves i els infants en comptes d'obeir, imiten i la seva fragilitat exigeix la presència del testimoni modèlic dels adults.

La pregària que voldria fer al nostre patró és que Algaida sigui una autèntica ciutat educativa, on tots els veïns siguin autèntics educadors. I que si mai s'arribàs a una crisi de relacions, a l'escola, a la família o a les institucions i particulars, seria l'hora d'evocar l'esforç, la imaginació, la generositat i l'audàcia necessàries per superar uns obstacles de convivència domèstica que, pensant en els nostres fills, són del tot irrellevants.

És hora de tallar caps, no sia cosa que em quedi tot sol mesclant sant Honorat amb conceptes, continguts i mètodes educatius. Per això, acabarem per on hem començat: l'ermita de sant Honorat. Passada l'entrada, s'hi troba una senzilla finestreta. Veureu darrere els vidres un paper que el temps i les ullades han encimat a la categoria de pergami. Ofereix, en sis idiomes, una poesia dedicada al pelegrí, aquest mític personatge que, mogut per la fe i l'esperança, corre darrera la màgia cercant un camí que l'apropi al seus somnis. No llegim el nom de l'autor, però ens semblà un bon missatge i un crit de coratge de sant Honorat als educadors, a qualsevol de nosaltres, que som, al cap i a la fi, pelegrins pels camins de la vida. Diu així:

*Camina,
Has nascut per fer camí.
Camina,
tens una cita,
a on? amb qui?
Encara no ho saps,*

per ventura amb tu mateix?

*Camina,
les teves passes es tornaran paraules,
el camí ressonarà com un cant,
el teu cansament es farà pregària,
sentiràs parlar el teu silenci.*

*Camina,
tot sol o acompanyat,
surt de tu mateix.*

*Els qui tenies per rivals
els trobaràs companys;
els qui creies enemics,
seran germans.*

*Camina.
Encara que no sàpigues
a on el teu cor
farà arribar els teus peus.*

*Camina,
has nascut per fer camí
aquell camí que pren el pelegrí.
Un altre ve cap a tu,
te cerca
perquè el puguis trobar.
En el santuari, punt d'arribada del teu camí,
en el santuari, que tens al fons del cor.
Ell és el teu goig.
Ell és la teva pau.
Parteix.
Déu ja camina amb tu.*

Moltes gràcies per la vostra paciència i molts d'anys a tots.

Joan Martorell Trobat.
Sant Honorat, 1998

Titoieta Ràdio

Emissora Municipal d'Algaida

Algaid@internet
<http://www.ctv.es/USERS/algaida>

Titoieta Ràdio crea les noves pàgines d'Algaida a internet amb les notícies i serveis del municipi

Les noves pàgines *Algaid@internet* destaquen pel seu atractiu disseny i per la facilitat de consulta. Han estat creades per Titoieta Ràdio amb l'assessorament tècnic del Ràdio Club Algaida i el patrocini de l'Ajuntament. Algunes seccions es troben encara en construcció però la majoria dels continguts ja es pot consultar. L'adreça electrònica és:

<http://www.ctv.es/USERS/algaida>

El menú principal ofereix la possibilitat d'accedir a les pàgines de presentació que contenen una descripció del municipi en els aspectes geogràfic, cultural, turístic i econòmic. Les altres opcions són les webs de l'Ajuntament d'Algaida, la del Ràdio Club i la de Titoieta Ràdio.

Per la seva banda, el menú específic de la *TitoietaWeb* permet consultar la història de l'emissora, la programació setmanal, les notícies locals, el *Fòrum d'activitats*, el *Premi Santa Annetta de llengua i cultura catalanes*, la *Titoieta Boutique*, i altres webs d'interès.

També existeix un e-mail o línia oberta que serveix per enviar missatges a cadascun dels programes de l'emissora. L'adreça del correu electrònic és:

titoieta-radio@apdo.com

En un futur pròxim s'ha previst comptar amb la possibilitat d'accedir, *on line*, a un petit arxiu sonor de la programació de Titoieta Ràdio.

FOTOGRAMA A FOTOGRAMA

El lloc, un punt imprecís de la sala fosca. L'acció, un raig il·lumina la pantalla i la vida comença a córrer a 24 fotogrames per segon. ACCIÓ!!!

Ja hi som! Encara no ens hem recuperat de la "costa de gener" i els empresaris de cinema de les Illes decideixen pujar-nos 50 pessetes el preu de les entrades. Tot i que pareixia que amb el TITÀNIC les coses els anaven bé i els guanys eren segurs. Perquè en tan sols 10 dies la pel·lícula de James Cameron havia ingressat a les taquilles 30 milions de pessetes. Tot un èxit.

Per èxits, els del cinema espanyol al llarg del 97 i els dels cinemes espanyols que durant l'any passat verem com l'afluència de públic a les sales s'incrementava un 5%. És per això que l'entrega dels Goya el passat 31 de gener a Madrid assolí un caire molt especial. Es tractava no solament de retre tribut a la producció cinematogràfica nacional sinó també d'agrair la bona resposta del públic. Tot i que en el moment de redactar aquest article els Goya no han estat entregats, la meua esperança és que la meravellosa cinta de Ricardo Franco LA BUENA ESTRELLA hagi rebut el guardó a la millor pel·lícula del 97. Però a hores d'ara ja és massa tard per expressar voluntats.

I seguim amb més cine, perquè el febrer ens ha de dur moltes i bones estrenes. LAS BRIGADAS DEL ESPACIO (Starship Troopers) de Paul Verhoeven és la primera a arribar. Es tracta d'un film d'acció i grans efectes especials en el qual es parodia l'esperit militarista i patriòtic americà. Més ciènciaficció ens arribarà de la mà de Kevin Costner a MENSAJERO DEL FUTURO (The Postman) on el guardonat director de BAILANDO CON LOBOS intentarà refer-se del fracàs de WATERWORLD. D'altra banda, també tenim una comèdia fantàstica titulada THE BORROWERS.

En una altra línia molt distinta, tindrem dins el mes de febrer el darrer de Quentin Tarantino, JACKIE BROWN. A més de la presència sempre esperada de Woody Allen a DESMONTANDO A HARRY. Film d'acció, THE EDGE ens durà el duel interpretatiu entre Anthony Hopkins i Alec Baldwin, acompanyats de la bella Elle MacPherson. Un altre duet fantàstic el trobarem a MEDIDAS DESESPERADAS, de Barbet Schroeder, amb Andy Garcia i Michael Keaton. La histriònica i desbordant personalitat de Jack Nicholson omplirà MEJOR, IMPOSIBLE de James L. Brooks.

Per acabar, la cinematografia espanyola estarà liderada aquest mes pel darrer film de Vicente Aranda LA MIRADA DEL OTRO, basada en la novel·la de l'escriptor i periodista Fernando García Delgado. Amb la duresa habitual d'Aranda, el film segueix el recorregut eròtic, psicològic i sensual d'una dona que vol viure la vida amb una transparent dolència. Laura Morante, nova musa de Vicente Aranda -després d'haver abandonat Victòria Abril-, és l'encarregada de posar el seu cos al servei d'aquest drama psicoeròtic, com ja l'han definit alguns crítics.

Ja vos havíem comentat les greus conseqüències que podria tenir l'apertura a Marratxí de 24 noves sales de cinema, en concret la desaparició de la meitat de les sales de Palma. Idò ara, els empresaris de cinema de les Illes han decidit presentar recurs contenciós contra l'empresa AMC davant l'Ajuntament de Marratxí. El motiu, perquè desconfien del projecte i declaren que darrera d'ell s'amaga una nova gran superfície, la qual cosa atemptaria contra la moratòria dictada pel Govern Balear. Continuarem informant-vos de tot el que faci referència a aquesta encesa polèmica.

Bé, no sé si m'he deixat alguna cosa al tinter. Tant se val. El paper se m'acaba i ja no tenc temps d'anar-ne a cercar més.

Salut a tots i fins el març.

JOAN CARLES PALOS

Quatre mots sobre...

LES FESTES DE SANT HONORAT

Antònia Maria Mulet Trobat

"El dia dels foguerons hi vaig participar poc, però sé que hi va haver molta moguda, per Plaça amb els Solistes de la Costa i per S'Acadèmia amb S'Arrual. El jovent s'engrescà molt i s'ho passaren molt bé.

Per Sant Honorat el bon temps acompanyà el ball dels Cossiers amb un dia esplèndid. No vaig assistir a l'Ofici, però em digueren que el vicario general havia fet un sermó molt bo.

Al concert de l'Orfeó Castellitx, em vaig trobar dins un ambient surrealista, amb aquells rètols als bancs. Un posava "Autoritats"; l'altre, "Reservat" i vaig veure en Garbí, el batle, assegut per darrere. Tot era degut a la presència de na Maria Antònia Munar i el protagonisme que els seus volen agafar, supòs, per mor de la presa de possessió del seu regidor, en Pep de Malesherbes.

L'acte que em va agradar més va ser la presentació del llibre d'en Biel de Marina, perquè d'una manera brillant va saber engrescar la gent a llegir el llibre. Es va veure molt clar que hi havia fet molta feina i s'havia entusiasmat tant amb ella, que va saber transmetre molt bé aquesta il·lusió.

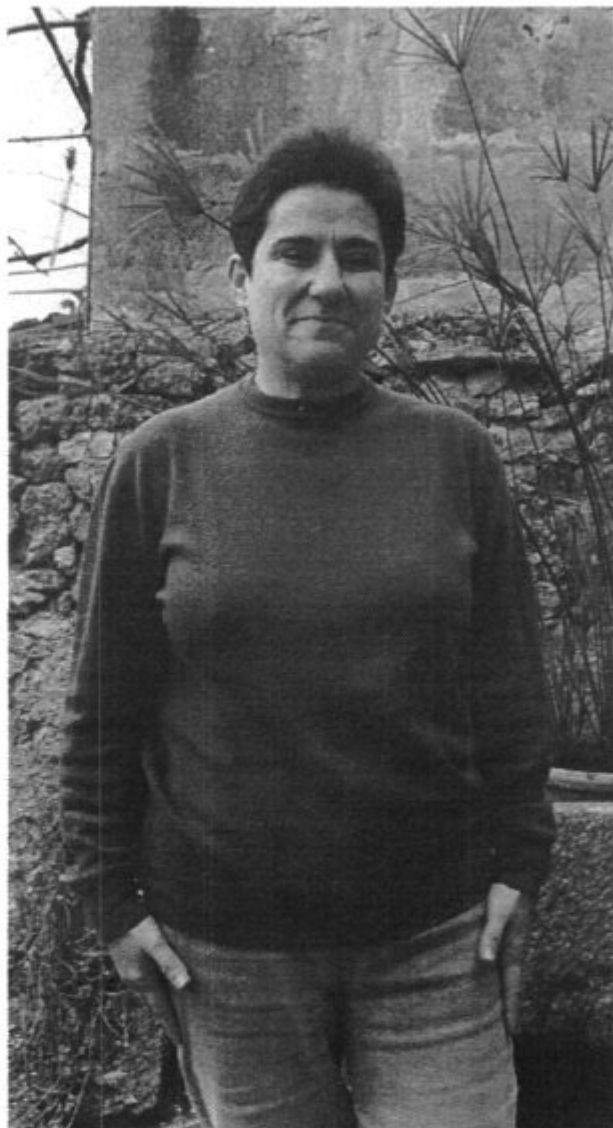
També m'han agradat molt l'exposició de l'Obra Cultural i la vetlada de ball de bot a Plaça, que va ser una iniciativa molt interessant."

Guillem Oliver Bibiloni "de Marina"

"No vaig poder assistir al pregó, perquè aquell dia el grup de teatre "Es Porrassar" vàrem actuar a fora poble.

Dels actes que he vist, em va agradar molt l'exposició de quadres de creueta i de copinyes de l'Obra; així com també els foguerons de la Revetla, perquè veig que la gent de cada dia s'anima més i participa.

El ball dels Cossiers és una cosa molt nostra i pens que no n'hi ha cap com els d'Algaida, que no es poden comparar amb els de Manacor, Montuïri, Alaró... I enguany amb aquell sol, llüiren molt més.

D'aquestes festes, no hem d'oblidar que són les del nostre patró, Sant Honorat, i que la festa, la viu més de prop la nostra parròquia. Jo, com a campaner, em dedic cada any a cercar gent per repicar les campanes, i enguany m'he vist amb feines per trobar-ne.

Les festes d'enguany, per ventura no les he viscudes tan directament com altres anys, perquè just acabava d'arribar de Santo Domingo, on vaig estar hospedat amb els Missioners del Sagrat Cor que, com sabeu, varen ésser fundats pel pare Xim Rosselló a la nostra ermita de Sant Honorat."

Antònia Sitjar Gomila

"Jo de cada dia surt més poc; pas molt de gust d'estar a ca nostra perquè m'hi trob molt bé. Per això, m'he perdut més d'un acte d'aquestes festes. A l'Ofici, sí que hi vaig anar i va destacar, com sempre, el ball dels Cossiers.

Al concert de l'Orfeó Castellitx, que enguany compleix el 10è aniversari de la seva fundació, hi assistí na Maria Antònia Munar (jo no en sabia res) i no m'agradà massa, perquè encara no hem entrat en campanya electoral, i la veritat és que la política a un costat, i la cultura a un altre. Me n'he entemut que si hi ha una cosa que divideix el poble, és la política, i és una pena.

Dels foguerons trob que haurien de ser més populars, amb més participació de la gent, perquè he reparat que, després de la torrada, la majoria se'n va a ca seva, enlloc de fer bones ximbombades o ballar damunt Plaça.

També em va agradar l'exposició de l'Obra Cultural dels quadres de creueta de na Margalida Perol i de les copinyes de na Margalida de S'Aigo Dolça.

Són unes festes més íntimes que les de Sant Jaume i que, per tradició, hem de conservar i potenciar."

Joan Mut Trobat "Massoles"

"No hi ha dubte que les festes de Sant Honorat són les més nostres, com a més íntimes que les de Sant Jaume; però també tenen la seva tasca, per organitzar-les i procurar que surtin llüdes.

Enguany hem tengut la novetat que l'empresa del fems ha vingut a fer la neteja i ens ha estalviat aquesta feina.

Tots els actes m'han agradat molt, començant pel pregó, on en Joan Sellater ha posat el llistó molt alt.

A la presentació del llibre d'en Biel de Marina, no hi vaig poder assistir perquè era al fogueró de Pina, però m'han dit que hi havia una gentada i que va anar molt bé.

A l'acte de l'Orfeó, hi va haver la polèmica de Na Munar i els seus acompanyants. Jo crec que cadascú fa els actes com creu que puguin anar millor; però, al meu parer, hi va haver un poc de prepotència. No havia vist mai presidir un acte cultural com el de l'Orfeó; del seu pa, en faran sopes.

Les festes en general anaren molt bé i amb una bona participació dels algaidins."

INFORMÀTICA I TECNOLOGIA

Eagle Eye

Sistema de posicionament global

El sistema *EagleEye* és un complicat conjunt d'aparells electrònics que ens permeten sebre en qualsevol moment on ens trobam. Actualment ja hi ha al mercat altres sistemes que realitzen la mateixa tasca, però el que presenta de novedós aquest sistema és que ens permet controlar un conjunt de vehicles (taxi, ambulàncies, bombers, policia, etc.) desde una central.

El seu fonament es basa en un *GPS* (Sistema Global de Posicionament), aquest instrument mitjançant una senyal que envia a uns satèl·lits, i que aquests mitjançant una triangulació li retornen la informació d'on es troba exactament. El sistema GPS està molt estès arreu del món, ja que per viatges per mar o per desert, que és on més difícil és orientar-se, és molt útil i utilitzat.

Per obtenir la nostra posició ens bastaria el GPS, però ens trobam amb el problema de comunicar a la central la posició de tots els vehicles.

Abans aquesta informació només es podia enviar via ràdio, però actualment s'ha adoptat un sistema molt útil, el *GSM* (Sistema Global Mòbil), que és el que utilitzen els telèfon mòbils digitals. A conseqüència d'això, el sistema *EagleEye* es pot utilitzar a qualsevol lloc del món, amb l'única condició que tengui cobertura de GSM.

A partir del moment que el sistema que tenim instal·lat dins els vehicles en han

enviat la informació, aquesta apareix reflexada a un ordinador, on mitjançant un programa informàtic, ens surten tots els vehicles damunt un mapa de la regió que hem seleccionat. La regió és seleccionable mitjançant un zoom. Aquest sistema també ens permet controlar amb exactitud la distància que ha recorregut el vehicle, el temps que ha estat aturat, a quina velocitat ha anat, el recorregut que ha

fet, etc.

Per un particular aquest sistema és un poc exagerat, però per grans empreses o sobretot pels cossos d'emergència, és molt útil, ja que permet sebre en qualsevol moment on es troben tots els seus vehicles, i quin han d'enviar al lloc de qualsevol sinistre per poder arribar en el menor temps possible. Als anuncis publicitaris que fa l'empresa que el comercialitza, hi exposa una sèrie de raons que ens podrien dur a posar-lo al nostre vehicle, i la causa principal que és la de poder trobar el nostre cotxe en cas de que ens l'haguin robat o ens haguin segrestat.

Les despeses d'aquest sistema no són molt grans, en primer lloc s'ha de pagar una alta i mensualment el manteniment del sistema. I la instal·lació del sistema tampoc suposa cap inconvenient, ja que la fan els tècnics de l'empresa. I l'aparença consisteix en dues caixes petites que es poden posar amagades a qualsevol lloc del cotxe, una petita antena exterior i un comandament en forma de telèfon mòbil.

Guillem Vanrell
 gvanrell@lander.es
 gvanrell@hotmail.com

PINA

ESGLÉSIA DE PINA. Tal vegada molts de vosaltres vos haureu demanat per què tots els sòtils de l'església estan pintats i en canvi el de davall el cor no hi està. Seguidament teniu les raons que exposa Priam Villalonga de Cantos al seu llibre editat per la U.I.B. Mayurqa, 21-Annals de Ciències Històriques i Teoria de les Arts 1985/1987: "La iglesia de los SS. Cosme y Damián de Pina en Algaida (Mallorca). Programa constructivo e iconográfico".

La bòveda del cor no té pintures. Desconeixem si es va arribar a fer el programa projectat ja que ara està totalment emblanquinada. És evident que la mort de Gabriel M. Ribas de Pina (1873) afectà de forma decisiva els projectes pendents, essent la decoració d'aquesta bòveda una de les afectades.

El programa previst, que coneixem a través de la "Descripción del modo como debe estar la nueva iglesia del lugar de Pina cuando esté del todo concluida así en la parte de fabricación como de adorno. (inédito) A.F.R. 1871" de Gabriel M. Ribas de Pina diu textualment: "La bòveda del cor estarà pintada com totes les altres de l'església, però com hi ha d'aver diferents passes semblants totes a l'església a on s'entra estaran dividides les quatre parts que formen la bòveda, amb doble daurat, deixant els nirvis blancs. En el triangle que forma la paret del frontis el cancell o batiport i el nirvi a la part del Baptisteri hi haurà pintat un bisbe i davant una església i monestir. Un àngel tindrà una inscripció que digui: S. German de Nuxere en el segle V dedica una església i monestir a S. Cosme i S. Damià. En el triangle de l'altra banda del cancell hi haurà pintat S. Benito que fa construir un monestir. I un angle o frare tindrà la següent inscripció: El segon monestir que funda S. Benito té per títol S. Cosme i S. Damià... A la bòveda de damunt la pila d'aigua beneïda de la part del Baptisteri hi haurà pintat un bell jove vestit de seglar però amb corona que està agenollat davant una creu en una església. De la boca del crucifix sortirà un llibret que digui: "Francisce se repara ecclesiam meam" i un àngel amb aquesta inscripció. A l'església de S. Cosme i S. Damià (que se veurà pintada) rep Sant Francesc d'Asis la missió de fundar les seves ordres. A la bòveda colateral a aquesta hi haurà una processó pintada que surt d'una església duent els SS. Metges i aquesta inscripció: El papa S. Gregori el Gran per calmar el garrot de la pesta fa sortir rogativa de l'església de S. Cosme i S. Damià. A la part de la bòveda que recolza l'arc, hi haurà pintat un home al llit a qui apareixen els SS. Metges duent a Maria Santíssima tots enrevoltats de resplendors. Un àngel tindrà un lletrero. Maria diu als S. Cosme i Damià. Mirau aquest mateix, al que visita la nostra església donau-li socors i a l'instant queda sà el malalt 2º Concili de Niceno. Jes. 4".

Aquest programa (projectat però no duit a terem) completava el conjunt iconogràfic de l'església. La falta d'atenció dedicada als SS. Metges, cotitulars de l'església, excloent els frescos dels llunets, posa de manifest la importància que aquestes pintures tenien. Amb aquest projecte s'atenia complidament la figura d'aquests sants, reservant-los un lloc de certa importància, com és el de l'entrada de l'església.

FESTA DE SANT ANTONI. Amb un fogueró i botifarrons i llançonissa per torrar de franc per tothom, el vespre abans i l'endemà de les beneïdes amb moltes carrosses ben vistoses i gloses a dojo, que contaren amb una gran assistència de gent.

PLUVIÒMETRE. Segons les dades facilitades per na Marianne, durant el passat mes de gener han plogut 30¼ litres, que han fet que hi hagi una bona saó i que el torrent continuï duent un bon cabdal d'aigua. Aprofitau per anar a veure'l, que és en aquesta època quan és més interessant i bell

XESC OLIVER

ESPORTS

VOLEIBOL

La competició de voleibol arriba a la recta final per a la majoria d'equips que hauran de demostrar si ha valgut la pena l'esforç realitzat fins ara.

Juvenil femení

Fins ara ha guanyat tots els partits jugats i encapçala la classificació del grup A. Els quatre primers (Algaida, Sa Pobla, Sant Josep i Alaró) disputaran la final de Mallorca a Ciutat els dies 14 i 15 de febrer per saber quins seran els dos equips que aniran al Campionat de Balears. Esperam i desitjam que les algaidines hi puguin esser i enhorabona per aquesta lliga tan fantàstica.

Resultats:

Sa Pobla-Algaida 2-3

Algaida-Alaró 3-0

Algaida-Rafal Vell 3-0

Sant Josep-Algaida 1-3

Algaida-Montero Oliv. 3-0

Cadet femení

S'ha acabat la primera fase quedant campió del grup B amb tots els partits guanyats per 3-0; el segon equip ha estat el Petra. Ara ha començat la fase classificatòria pel Campionat de Mallorca amb els dos primers classificats de cada un dels quatre grups, en total vuit equips que lluitaran per

dues places per disputar el Campionat de Balears.

Resultats:

Muro-Algaida 0-3

Sa Pobla-Algaida 0-3

Algaida-Petra 3-0

Sant Josep B-Algaida 0-3

la segona volta i es mirarà de superar els problemes.

Resultats:

Esporles-P. Pou 3-0

P. Pou-Rafal Vell 3-2

Sa Pobla-P. Pou 3-0

P. Pou-Alaró 0-3

La presidenta Maria Antònia Munar va visitar les jugadores de l'Algaida

En el primer partit de la segona fase s'ha guanyat al Mediterrani B per 0-3.

Infantil femení

L'equip infantil ha estat el més malsortit ja que durant el mes de gener ha perdut 3 partits i no n'havia perdut cap durant tot el 97. Un mal començament d'any. Esperem que el torró i les vacances no les afectin més i tornin a pujar posicions com abans. Ànim, a entrenar més (si el temps ho permet) i a seguir endavant que falta

ASSEMBLEA GENERAL DEL C. V. ALGAIDA

El passat mes de desembre es va celebrar l'Assemblea General de socis i jugadores del Club amb més participació que mai: foren 123 els assistents al Bar Xaloc, bar al qual li volem agrair la seva col.laboració.

Es varen presentar els equips, els entrenadors, l'estat de comptes i els objectius de futur, els problemes de desplaçament a Ciutat a

entrenar dos dies a la setmana a pavelló cobert, les despeses de pagar el pavelló pels partits i després es va fer un sopar de companyerisme amb tots els socis i simpatitzants.

A més de fer un bon joc, les jugadores s'ho passaren molt bé al sopar del dia de l'assemblea general

VISITA DE LA PRESIDENTA DEL CONSELL INSULAR

Durant la festa de Sant Honorat, la Presidenta del CIM Ma. Antònia Munar va fer una visita no oficial als membres del seu partit i va visitar el betlem i l'orfeó així com una representació de jugadores del Club de Voleibol que la varen voler saludar i li mostraren l'afecte que li tenen. Tots junts feren una "picadeta" al Bar Xaloc. Gràcies per tan honrosa visita i esperam tornar-la a veure prest per Algaida. Selecció Balear Cadet Femeni

Durant les festes de Nadal varen començar les tasques de pre-selecció per poder assistir al campionat d'Espanya de seleccions autonòmiques. Hi varen assistir algunes jugadores de l'equip

d'Algaida que varen destacar per la seva gran qualitat tècnica. Enhorabona i a veure si són seleccionades.

Representació masculina

Els jovenots d'Algaida també tenen molta d'afició pel voleibol i han fet un bon equip de Penyes del Pla i Llevant de Mallorca. De moment estan entre els quatre primers a la classificació i molt il·lusionats. En Xesc Oliver, responsable de l'equip, estava molt content de la marxa i rendiment dels jugadors.

Per altra banda, els jugadors juvenils Isaac

Draper i Felip Gelabert, a més de l'equip de Penyes, juguen amb l'equip juvenil Palma 99, que participa a la lliga de 3ª divisió i de moment tan sols han perdut tres partits en tota la temporada.

Finalment, i segons ens comenten les jugadores, els agradaria que venguessin tots els pares i amics als partits ja que estan arribant a l'hora de la veritat i si no ens ajudam entre noltros, els algaidins, no ens ajudarà cap equip contrari ja que tots volen ser els primers. Veniu a veure els partits i a animar les nostres jugadores.

FUTBOL

L'equip de Sebastià Feliu, encara que no acaba de sortir dels llocs baixos de la classificació, pareix que manté una regularitat en quant a resultats.

Aquesta temporada hi ha hagut molts de canvis dins la plantilla: una desfilada de jugadors que ni tan sols han arribat a conèixer els pocs aficionats que s'acosten pel camp d'Es Porrassar. I encara bé que el bó d'en Tià es desvia per tenir l'equip dimegnera diumenge i sortir amb un mínim de garanties. Ànim Tià.

Els darrers resultats han estat:

At. Balears-Algaida: 1-2
Algaida-Plade na Tesa: 0-1
Algaida- Collerenc: 3-1

Juvenils: L'equip dels

juvenils ha començat l'any molt bé ja que en dos partits han aconseguit dues victòries. A veure si d'una vegada sortim de dins tercera regional ja que hi ha jugadors i sebres per militar a categoria superior.

Marratxi-Algaida: 1-3

Algaida-l'elanitx B: 3-2

Cadets: L'equip d'en Mateu no ha començat massa bé el 98 ja que encara no ha guanyat casp partit, malgrat que no ho ha fet gens malament, sobretot a fora camp. Esperam que es recuperin.

Cala d'Or-Algaida: 4-3

Algaida-Santanyí: 3-5

Montuïri-Algaida: 3-2

Infantils: Els infantils sí que pareix que van a més ja que pels partits disputats a Algaida mereixen una confiança

Algaida-Montuïri: 2-2

Algaida-Cardessar: 4-1

Alevins: En Mateu Llull, una de freda i una de calenta: el que guanya a fora ho perd dins Es Porrassar. De totes maneres, té algunes baixes a l'equip i això es mota.

Cardessar-Algaida: 1-2

Algaida-Olímpic: 0-8

Benjamins: En aquest apartat volem ressenyar en lletres grosses la primera victòria de l'equip de l'Algaida Atlètic després de catorze jornades per 3 a 11 gols. No cal dir que aquesta victòria val una lliga després de sebre què és perdre partit rera partit. Ànim que això comença a marxar.

JOAN TROBAT

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Joan Mas Moll. Va morir dia 9 de gener a l'edat de 88 anys.

Maria Vanrell Mut. Ens deixà dia 27 de gener. Tenia 93 anys

NAIXEMENTS

Domingo Fontirroig Mut, fill de Josep i Margalida. Va nèixer dia 30 de desembre

Joan Vidal Mingallón, fill de d'Antoni i Maria Prado. Va nèixer dia 31 de desembre

Joan Juan Pujol, fill de Vicenç i Tomeva Maria. Va nèixer dia 24 de gener

Pàgina de l'Església

PARRÒQUIA SOLIDÀRIA D'ALGAIDA

«Hem examinat l'economia actual i l'hem trobada plagada de vicis gravíssims»
 QUADRAGESIMO ANNO, encíclica de Pius XI

La pregària del cos

TEODOR SUAU

La pregària és una acció de tota la persona. Vol dir això que hi pren part el jo en totes les seves capacitats: cos, ànima i esperit. Ho anirem veient.

Avui podriem parlar de la pregària del cos.

Per començar, no estarà malament que recordem una cosa important:

El cos és el que ens permet entrar en contacte amb totes les altres realitats amb les quals compartim el món i feim cada dia la història. Gràcies al cos ens podem veure, ens podem fer presents els uns als altres i ens podem comunicar. El gest, el símbol, l'expressió dels sentiments, les sensacions més íntimes i més profundes s'expressen a través del cos.

Per altra banda, també convé tenir molt present que no podria existir ni l'ànima ni l'esperit separats del nostre cos. El cos és, doncs, molt important. D'aquí que l'experiència de la pregària tingui un paper decisiu.

La postura és la pregària del cos. Per tant, vet aquí un primer consell: convé saber quina és la postura que a cada un li va millor a l'hora de l'oració. Hi ha una multiplicitat de possibilitats en aquest sentit. Vos n'explicaré algunes.

Estar asseguts amb els ulls tancats a un seient còmode, a vegades en terra, amb les cames creuades i l'espatlla ben dreta és una bona manera per a la meditació reposada i tranquil·la: sense frissar, escoltant durant uns minuts la respiració i procurant que també, aquesta, vagi trobant el seu ritme tranquil. A vegades, anar repetint una frase molt curta, apresada en la lectura de l'evangeli, una i una altra vegada, representa una manera eficaç de passar de la distracció de la vida normal a l'experiència de la comunicació amb Déu. Per exemple, «Senyor Jesús, amic dels pobres i dels petits, teniu compassió de nosaltres!»

Els sentiments que van compareixent en el nostre cor poden ésser expressats per mitjà de diferents postures.

Les mans obertes davant del Senyor, que ens cerca, diuen de la nostra pobresa, a l'hora d'oferir-li tantes coses que no tenim; i, al mateix temps, el desig d'anar-nos buidant per tenir les mans faleaques per estrènyer les dels nostres germans, indigents d'amor. Les mans obertes recorden el dibuix més antic d'un cristià resant, pintat a les

parets de les catacumbes romanes fa dos mil anys. En el moment de la persecució significaven l'actitud de total donació de la persona a l'amor eficaç del Pare. Els membres de les comunitats més antigues pregaven amb aquesta postura, i nosaltres ho feim així a la celebració de l'eucaristia.

En moments de malestar, de crisi, de dubte, restar una estona agenollats a la presència del nostre Déu pot indicar el reconeixement de la seva presència omnipotent des de la perspectiva de l'amor sense límits. i, així recuperar la nostra condició de fills sempre freturosos de la seva ajuda, de la seva misericòrdia.

Mantenir les mans juntes, en la postura clàssica que es veu representada a tantes pintures antigues, és un signe de la unitat de la persona que es vol donar totalment, sense fissures ni esclatxes, a l'amor del Senyor, i, a la vegada, signe també de la unificació de tota la persona que la pregària aconsegueix. N'hi ha moltes d'altres.

He volgut parlar d'aquestes per arribar a una conclusió: de la mateixa manera que dos enamorats tenen tot un caramull de gestos, de petits detalls, de símbols que són sols per a ells i que constitueixen la seva forma irrepetible, única, d'expressar-se el seu amor; de la mateixa manera cada un de nosaltres ha de trobar el seu estil personal a l'hora de comunicar-se íntimament amb el Déu-Amor, així, les possibilitats esdevenen il·limitades, originals i creatives. Cada un haurà de trobar la pregària del seu cos que més l'acosta a Déu i el fa sentir més a prop seu.

Article publicat al núm. 88 de la revista *Quimeres*

Agenda

CONFIRMACIÓ

El divendres 13 de març a les 8 del vespre a l'església d'Algaida un grup d'al·lots i al·lotes rebran el sagrament de la confirmació de la mà del bisbe Teodor Úbeda. Hi estau tots convidats.

CATEQUESI D'ADULTS

Oberta a tothom. Durant la quaresma -a partir del 2 de març- cada dilluns a les 9 del vespre a la rectoria.

NOTES D'ART

A PROPÒSIT DE LA MOSTRA "PRESÈNCIES" DE N'ANTÒNIA OLIVER SOM EL QUE FEM

Sant Francesc d'Assís va provocar en **Giotto** un sentiment, que va expressar en les seves pintures mitjançant un naturalisme transparent, net i gens ingenu.

Sense anar en contra de res, **Giotto** va fer declinar les formes normatives i pamfletàries italobizantines, encetant un nou espai, fora del temps. Una situació on per la *passió* es retroba un humanisme perdut feia mil·lennis.

L'ART EN L'ART

La reacció no es va fer esperar, i el segon renaixement toscà fa sorgir els "genis" que de manera prepotent, en molts casos involucionen, no la funció, que no poden..., però sí la intenció i les formes de l'art.

Un seguit d'accions i reaccions - manierisme, barroc, classicisme, romanticisme,... - són reflexos d'un temps en el temps i d'un art en l'art.

L'ART DESPRÉS DE L'ART

A les acaballes del segle XX, es pot copsar quelcom que no es pot expressar del tot amb paraules, una mena de renaixement, que m'agrada anomenar "dels TROVADORS", que, des de fora del temps, no és acció ni reacció, és retrobament.

Una consciència que sense anar, tampoc, en contra de res, no pot evitar de fer declinar les formes generalment canòniques i impersonals, pròpies del seu temps, segurament nascudes a l'ombra dels freds i positivistes plantejaments mercantilistes apareguts durant la postguerra de 1945. Plantejament que es recolzen, per la seva potenciació, amb les tècniques de comunicació social.

Un art caduc, fill del fenomen mediàtic. Tot al servei del sorollós i poc discret poder econòmic i social.

BONDAT, VERITAT I BELLESA

Quan, sortosament, trobam un TROVADOR, cal contemplar, i no ésser espectadors. Creuar el pont del soroll al silenci.

Amb silenci desinteressat, les imatges ens aniran iniciant en el caminar per un nou pont que va des de "m'agrada / no...", "ben fet / mal..." o el nefast "primer premi / accèssit..." fins al ressò interior.

Així gaudirem la bellesa específica del naturalisme màgic que ha transmès n'Antònia a les imatges.

Formes que actuen com veritables vehicles, no tan sols de coneixement, sinó de reconeixement, essent un ajut per travessar el darrer pont, que va des de l'experiència al saber.

Ella ho ha vist, i ho ha fet.

VAT

(UNA XERRADETA... acabament)

col·laborat amb en Víctor Andreu, aportant el meu treball corporal *Cos-Art* de Yiya Díaz a un dels seus tallers. El meu treball és, bàsicament, ajudar els alumnes a recuperar la consciència de la unitat psicofísica del cos. És el reconeixement del cos des d'un àmbit més interior.

-I del teatre, què me'n dius? ¿Quina ha estat la teva connexió amb el teatre?

-Sí, jo he fet teatre. Vaig esser membre d'*Estudi Zero* als seus inicis, quan encara es deia *Trip-trup Teatre* i fèiem teatre al carrer. Vaig pertànyer a la companyia un grapat d'anys. Actualment faig feina i col·laboracions a l'escola d'art dramàtic de la mateixa companyia, a l'assignatura *La construcció corporal del personatge* que imparteix Maria Z. Belizán i també al curs de màscares que imparteix Lourdes Erroz.

-A més has fet feina amb nins; ¿quan començares a les Escoles d'Algaida a fer classes de teatre?

-Vaig començar a fer teatre amb infants fa 12 anys dins un programa educatiu de l'Ajuntament de Palma que es deia *Dinàmica Educativa. Teatre a les Escoles*.

Quan vaig venir a viure a Algaida, vaig presentar a l'Associació de Mares i Pares del C.P. Pare Pou una proposta de feina que varen acceptar, i des de l'any 1992 faig teatre a les Escoles d'Algaida. Els primers cursos fou una activitat totalment subvencionada per l'AMPA, però aquest curs l'Ajuntament subvenciona la meitat de l'activitat i el Molí d'en Xina hi aporta les instal·lacions. Durant els dos primers cursos va ser en horari lectiu i des de llavors, en horari extraescolar.

-¿Veus positiu fer l'activitat de teatre a l'escola?

-Sí. El teatre potencia la capacitat d'expressió i de comunicació dels infants. El teatre és un treball de relació, que es fa en grup, sense competició. Sovint cal adaptar les obres i posar-les coreografia a nivell de grup i no individual, per poder participar-hi tots. El teatre educa el cos i l'intel·lecte per crear una

comunicació. Dóna recursos als nins per no perdre la totalitat, la globalitat que ell té. És un recurs pedagògic molt important. Si es fa dins l'escola en horari lectiu, és més vàlid perquè hi participen tots els alumnes; al contrari, com a activitat complementària, només hi vénen els ininteressats.

-I aquest any què feis?

-Tenc tres grups de nins i nines agrupats per edats, treballam a partir d' *El llibre de les bèsties* de Ramon Llull. Amb el grup de 7 i 8 anys muntarem l'episodi de l'elecció del rei, i dins l'escena de la festa els més petits representaran l'obra *El corb, la serp i la garlanda*. Els més grandets, que participen al taller de teresetes, representaran *El lleó i la llebre*.

-¿Com relacionaries el treball d'expressió plàstica i la tasca teatral?

-Per a mi, el teatre és també comunicació. Una comunicació que es fa a través de signes. El teatre és un gènere espacial i temporal, la plàstica és una activitat més oberta en aquest sentit.

L'actor és a la vegada subjecte i objecte del seu art. És l'instrument, és el signe i el significat. Com diu el mestre Marcos Portnoi, "l'actor és innovador en el sentit de la subjectivitat; en el teatre realista no es mostra la realitat, sinó la representació d'aquesta realitat, on intervenen la documentació i l'emotivitat".

-En plàstica, la línia, el punt, la taca, el color, són signes. ¿Quins serien els signes del teatre?

-Són la paraula, el gest, l'actitud i el desplaçament (que sempre ha de ser motivat). Al igual que a la plàstica, al teatre hi ha una transformació, una innovació, que es continua damunt l'escenari representació rere representació.

Antònia, moltes gràcies, ens han quedat moltes coses per comentar, que m'agradaria seguir un altre dia. Fins prest i molta sort.

Catalina Martorell

UNA XERRADETA AMB...

n'ANTÒNIA OLIVER

De Cas Manescal o de Can Ciutat, és una al·lota d'ascendència algaidina que un dia va decidir viure a Algaida; des de fa set anys participa activament de la vida del nostre poble.

Per les passades Festes de Sant Honorat va inaugurar al Molí d'en Xina una exposició de dibuixos titulada **Presències**, la qual vos convidam a veure.

-Antònia, si et pareix bé, podríem començar parlant un poc de la teva exposició.

-Mira, **Presències** és el resultat, el treball d'un procés que ha durat dos anys. Un procés que va començar i ara està acabat. És un camí de coneixement, de reconeixement personal, de prendre consciència. Al llarg d'aquest camí apareixen formes lligades al meu món interior que un moment determinat surten a l'exterior sense cercar-les. Són formes treballades sense desig, sense pretensió. Quan aquestes formes surten de dedins, és el reconeixement que les

concreta. En aquest moment és quan el llenguatge d'autocomunicació es transforma en llenguatge de comunicació. És un llenguatge d'acció que dona formes al meu pensament. Per això és una mostra d'una forta càrrega emocional.

-Fent un recorregut per l'exposició podríem agrupar-la en tres apartats, no és així?

-Sí, podríem estructurar-la en tres grups: bestiar, retrats i cos humà. Les obres que integren la mostra s'han fet cronològicament en aquest ordre. Cada grup té el seu perquè, però tots tenen en comú el deixar fer i plasmar. És realment assombrós que tu t'obris, deixis fer, plasmis i t'hi reconeguis.

-¿Fa molt de temps que vas pel Molí d'en Xina?

-Més o manco fa tres anys. He participat a diversos tallers com a alumna i en altres he

(Segueix a la pàgina anterior)

